

Semeno hada

1 ...Velký a mocný Bůh, který utvořil všechny věci mocí svého Ducha a přivedl svého jednorozeného Syna Ježíše Krista, který dobrovolně zemřel za nás hříšníky, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil a znovu přivedl do nádherného obecenství s Bohem. V souladu s tím, jak jsme vyučováni v tom požehnaném Slově, že jsme s Ním měli obecenství již před založením světa. „Když prozpěvovaly spolu hvězdy jitřní a plesali synové Boží“ — tehdy, před založením světa. Odkud můžeme vědět, že to nebylo ve stejné době, kdy byl ten Beránek zabit; potom, kdy Bůh ve své veliké myslí nás viděl plesající a radující se z našeho spasení skrze Ježíše?

2 Dnes večer máme pouze předchuť té nádherné Boží slávy, která nám má být zjevena při jeho druhém příchodu. Bude odstraněna veškerá nemoc a všechen smutek. Potom budeme mít tělo podobné jeho vlastnímu oslavenému tělu, neboť Jej uvidíme takového, jakým On je. Když se zde díváme na naše chřadnoucí ruce, naše šedivějící vlasy a hrbící se záda, uvědomujeme si, že jsme smrtelníky a směřujeme do prachu, ze kterého pocházíme a do něhož se sklánějí naše hlavy. Ale, Pane Bože, s takovou jistotou, jakože Ty jsi Bohem, Ty jsi dal zaslíbení, že budeme znovu vzkříšeni v posledních dnech a my tomu věříme.

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

3 Dnes večer stojíme s posvátnou úctou u víře ve Tvou přítomnost, směle přistupujeme, protože Ježíš nás vybídl, abychom to tak dělali. Ne na základě nějakého dobrého skutku, který jsme udělali, protože jsme neudělali nic dobrého; ale přicházíme pokorně a vyznáváme, že jeho milostí vlastníme poklad, jenž nám byl udělen. Přicházíme tedy s prosbou, abys nás dnes večer, když bude přinášeno Slovo, požehnal. Protože je napsáno, že nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.

4 A nechť dnes večer promlouvají Boží ústa. Ať vyjdou slova a kéž by pronikly hluboko do našich srdcí, do posluchačů, abychom byli naplněni tvým Duchem i Tvojí přítomností. Protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen.

5 Včera i dnes, spíše včera večer a dnes jsem promluvil na téma — nejprve, abych tomu dal název: „*Proč nejsme denominací*“. Předkládal jsem dost rázně, proč nejsme denominací a proč nevěříme

v denominaci — jelikož nacházíme v Bibli, že denominace nebyly nikdy Bohem ustanoveny; ony byly ustanoveny ďáblem — dokazovali jsme to na základě Bible. A jak je skrze denominace plozen blud. Mluvím to teď, abych zkorigoval tento sbor a přivedl jej do společnosti kolem toho požehnaného Božího slova. Aby naše naděje nebyly stavěny na tom, co říkají nějaké denominace, anebo na tom, co říká nějaký člověk; ony jsou stavěny na tom, co říká Pán Bůh. A to je jediný způsob, jakým můžeme být správně napraveni.

6 Tuším, že dnes ráno jsem měl pět různých článků, které byly vydány denominacemi, obsahující věci, o kterých se v Bibli absolutně nemluví, a jak se protestantské církve sklánějí před naukami a vyučují ty stejné věci, jež hlásá ta stará nevěstka, Katolická církev. A nyní se to objevuje v protestantské církvi, a my se před touto věcí skláníme, ačkoliv je to v protikladu se vším, co je napsáno ve Slově Božím.

7 První denominační církev... Dnes odpoledne jsme prohlíželi ve spisech nicejských otců dějiny Nicejské církve. Po smrti apoštolů přišli k moci nicejští otcové a oni v tomto díle pokračovali po několik let. Nakonec v roce 325 došli do Nicee ve Francii, kde byl zorganizován velký Nicejský koncil. A tam zformovali dogmata, která má nyní Katolická církev, a ona byla dál předána protestantům.

Zjevení 3:8

8 A jak jsem již dnes ráno během vyučování řekl, každý z těch církevních věků, skrze všechny až do Tesalonického církevního věku¹ — těch patnáct století temných věků — On ani jednou neopomenul říci: „Ty stále máš mé jméno.“ A z druhé strany oni už více nebyli v Kristu, oni vystoupili pod názvem denominace: katolíci, luteráni, metodisté, baptisté, presbyteriáni, letniční, a tak dále. Ale krátce před skončením tohoto věku On řekl: „Hle, postavil jsem před tebou otevřené dveře.“ Rozumíte? A tak věříme, že se právě teď v tomto věku nacházíme — ve věku otevřených dveří, uprostřed posledního pohasínajícího Laodicejského věku církve.

9 A to bylo přesně 325 let do Laodicejského koncilu. Byly tam tehdy přijaty takové formy jako pokropení, polévání, falešné křty, falešný duch svatý a všechny jiné věci. Oni to přijali za své. Potom, když Luther, který byl sám knězem, vystoupil z Katolické církve, vzal tyto věci s sebou. A z toho vyšel Zwingli, po Zwinglim vystoupil Kalvín, pak po Kalvínovi vystoupil Wesley, a tak dále. A oni prostě stále dál

¹ Tyatirský církevní věk

a dál tato dogmata přenášeli. Jak může Bůh vést svoji církev, když oni jdou cestami, které On pro ně neustanovil?

Zjevení 17:5

10 Vzpomeňte si, ve Zjevení 17 shledáváme ženu... (Nuže, ta slova jsou na rovinu. Ona jsou zapsána v Bibli a já se domnívám, že je mohu říci.) Tam je řečeno, že ta žena byla nevěstkou. To znamená, že byla ženou zlé pověsti; měla být zasnoubena manželovi a páchala cizoložství se světem. A ona měla... ona byla matkou nevěstek, neboť měla dcery. A my jsme to geograficky znázornili. Já sám, když jsem to uviděl v Písmu, porozuměl jsem jejím doktrínám a jiným věcem. Věřím, že to Pán do těch řádků dokonale uložil, a že to tedy nemůže být nic jiného než Katolická církev. Může to být jedině to. A koho ona zrodila? Protestantské církve — přesně tak se to stalo.

Zjevení 17:2, 4

11 A ona měla ve své ruce kalich vína svého smilstva a podávala ho králům země. Ona, mluvím duchovně, vládla nad celou zemí. Je to přesně tak. Není jiné...

12 Podívejte, zatímco přejdeme do Daniele, vezmeme tu sochu. Podívejte se na tu sochu: hlava ze zlata — babylonské království; mosaz nebo stříbro, to jsou Medo-Peršané; mosaz — Alexandr Veliký, a tak dále (řecké království); potom římská impéria, východní a západní — dvě chodidla. Všimněte si, v těch deseti královstvích, které se přesně shodují s těmi deseti rohy, o kterých jsme mluvili dnes ráno, v každém z těch království, která měla povstat, bylo železo a hlína smíchané dohromady. To železo pocházelo z nohou, které představují Římanům A v každém národě pod nebem se nachází určitá příměs Římu, prostřednictvím Katolické církve. Je to přesně tak. Ale ony se nikdy nesmíchají. A oni se budou mezi sebou ženit. Bible říká, že tak bude. Pohledte na ně dnes.

13 Jestliže tvůj syn chodí s katolickou dívkou, pak když chtějí uzavřít manželství, musí slíbit, že budou vychovávat svoje děti katolicky. Rozumíte? Převráceně. Vidíte, to znamená rozbíjet sílu toho druhého. Ale oč se zde jedná? Bible tvrdí, že celá ta věc je smilstvem. A co budeme dál dělat? To souhlasí.

5. Mojžíšova 23:2

14 A jak budou navštěvovány hříchy lidí. Přejdeme zpět do 5. Mojžíšové, abychom ukázali, že nemanželské dítě — parchant, nemohl ani vstoupit do shromáždění Páně až do čtrnáctého pokolení. To bylo pod Zákonem. A Kristus přišel, aby Zákon zdůraznil. O co víc to platí dnes?

15 A co se dnes děje s těmi... co se to děje dnes s těmi mladými poběhlicemi na ulici — s těmi mladými ženami v šortkách, které bafají cigarety, s těmi poběhlicemi s ostříhanými vlasy, a tak dále? Co se to s nimi děje? Je to proto, že jejich mámy se také takto chovaly. Ta špatnost navštěvuje jednu generaci po druhé. Právě v tom to vězí. A co máme my? Došli jsme k tomu, že to není nic jiného než jedna velká snůška hříchu.

16 A proto tam Bůh vzbudil Rusko, které ji prostřednictvím atomové bomby smete z povrchu země, podobně, jak to učinila potopa, když On učinil oblaka. Samozřejmě, On to udělal. Bible to říká. Rusko, je ateistický stát, takovým oni jsou (ateisté); ono je bezesporu nástrojem v rukou všemohoucího Boha. Tak stejně jako král Nabuchodonozor musel zničit Izrael, protože oni zanedbali chodit s Bohem. Rusko bylo vzbuzeno, aby „pomstilo svaté“ — pomstít krev svatých, kterou prolila Katolická církev. Bible to říká. Ono to převezme.

17 Tedy, pohledte sem, jestliže jejich matka byla zpěvačkou a tanečnicí a jejich babička — a její matka byla pěkným číslem, čím je ona dnes? Rock-and-rollovou striptérkou. Čím budou její děti? A vy říkáte: „Copak Bůh takto jedná?“ Ano, přátelé. Bůh navštěvuje nepravost na dětech v dalších generacích, dokonce do čtrnáctého pokolení.

18 A jestliže Kristus přišel, aby *Zákon* zdůraznil, mohli bychom říci: „Sto generací, eventuálně pět set.“ Víte, že On řekl: „Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno — těm v dávných dobách: ‚Nezabiješ.‘ Já vám však říkám, že kdo se bezdůvodně zlobí na svého bratra, už ho zabil. Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘ Já vám však říkám: Každý kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil.“ On to udělal... Co znamená zdůraznit? Udělat mnohokrát větším. A jestliže pod *Zákonem* to bylo čtrnáct generací, jak dlouho bude trvat tatáž věc dnes?

19 Mladý muž, muž ve středním věku i ženatý muž, už déle nerespektují své manželské sliby. Víte, oni prostě berou ženy a žijí s nimi kdekoliv, úplně jak pouliční psi. Pes má více respektu a lepší morálku než někteří lidé. Já vím, že je to náramně tvrdé, ale je to pravda. Proč?

20 A církve kolem toho procházejí bez povšimnutí. Proč? Ony jednají tímtež způsobem, jak to dělá jejich matka. Církve to zdědila. Protože církev — ta protestantská církev — ona vyšla z Katolické

církvě a protestanti jsou navštíveni hříchy Katolické církve. Jeden nemůže házet špínu na druhého. To je naprostá pravda.

21 Zjišťujeme tedy a v Písmu se dozvídáme... neviděl jsem dnes večer na stole ani jednu poznámku... Řekl jsem: „Ukažte mi jedno místo, kde Bůh někdy ustanovil denominaci. Ukažte mi jedno místo, kdy Bůh někdy ustanovil ženu kazatelku. Ukažte mi jedno místo, kde Bůh někdy ustanovil pokropení. Ukažte mi jedno místo, kde Bůh někdy ustanovil polévání. Ukažte mi jedno místo, kde Bůh někdy nechal někoho pokřtít ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Tyto věci nenajdete. A přesto je stále děláme. Právě to se děje v církvi.

22 Řekl jsem, že nemůžeme být baptisty proto, že věříme, že by se mělo křtít ve jménu Pána Ježíše Krista. V Bibli nenajdete nikoho, kdo byl pokřtěn nějakým jiným způsobem. Ukažte mi jedno místo, kde byl někdo pokřtěn ve jménu „Otce, Syna a Ducha svatého“ a já zvednu ruku a přiznám, že jsem falešným prorokem.

Skutky 19:4

23 A jestliže Bible říká, že musíš být pokřtěn ve jméno Ježíše Krista, znamená to, že to musíš tímto způsobem udělat. Pavel jim přikázal, aby se dali pokřtít znovu. Bez ohledu na to, jak byli pokřtěni, museli přijít a dát se znovu pokřtít. Oni byli pokřtěni tím samým mužem, který pokřtil Ježíše Krista — Janem Křtitelem. On řekl: „To už nebude fungovat. Musíte přijít a dát se pokřtít znovu.“ A oni to museli udělat dřív, než přijali Ducha svatého. Je to Boží program.

24 Dnes večer do toho vejdu možná ještě trochu hlouběji. Proč? Ježíš dodržuje své Slovo. Věříte tomu? Nuže, téměř všichni jste tady dnes ráno byli, ale já bych to chtěl zdůraznit ještě trochu víc.

Galatským 1:8

25 Proč by to Pavel přikázal, když už to bylo učiněno? Pavel řekl: „Ale i kdyby anděl z nebe přišel a kázal něco jiného, ať je proklet.“ Nuže, vy říkáte: „Máme k tomu nové světlo.“ Ne, nemáte. Právě s tím přišel ďábel k Evě — s nějakým novým světlem. Nepotřebujete žádné nové světlo. Vy potřebujete pouze chodit ve světle, které Bůh už dal a tím to hasne.

Matouš 16:13-16; Marek 8:27, 28; Lukáš 9:18-20

26 Sledujte tedy, jak je to jednoduché. Když Ježíš sestupoval z hory Proměnění, řekl svým učedníkům: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“

„Někdo říká, že jsi Mojžíš, nebo Eliáš, jeden z proroků.“

On řekl: „A co říkáte vy?“

On, Petr, řekl: „Ty jsi Kristus, Syn živého Boha.“

Matouš 16:17, 18

27 On řekl: „Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev.“ Vidíte, to nepřišlo skrze semináře. Nepřišlo to skrze denominace. „Toto ti nezjevilo tělo a krev.“ Nenaučil ses to na žádné teologické fakultě. „Ale zjevil ti to můj Otec, který je v nebesích. A na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ Duchovní zjevení toho, kým On je.

Matouš 16:19

28 Sledujte: „A já ti říkám, že ty jsi Petr. Dám ti klíče Království a cokoliv svážeš na zemi, to já svážu v nebi; cokoliv rozvážeš na zemi, to já rozvážu v nebi.“ A teď, On musel dodržet své Slovo, jinak by nebyl Bohem. A tak, když to učinil, o několik dnů později byl ukřižován, vstal z mrtvých, vystoupil na nebesa a Petr otevřel evangelium v den Letnic. Udělal to? Ovšemže ano.

Skutky 2:13-18

29 Nuže, sledujte. Kdyby on... oni se jim všichni posmívali, protože byli naplněni Duchem. Nazývali je kacíři, svatoušky a podobnými přezdívkami. Dokonce se jim vysmívali a říkali: „Oni jsou opilí novým vínem.“ A Petr se uprostřed nich postavil, pozvedl svůj hlas a řekl: „Muži, bratři, slyšte můj hlas. Vyslechněte má slova, slyšte mě. Tito nejsou opilí, jak se domníváte. Vždyť je teprve třetí hodina denní! Ale toto je to, co bylo vyřčeno ústy proroka Joele: ‚A stane se v posledních dnech, že vyleji ze svého Ducha...‘ — a to, co On hodlá udělat pro své syny, pro své dcery, pro své služebnice, a tak dále, v tomto dni.“

Skutky 2:37

30 A když to začali poslouchat, byli zasaženi ve svých srdcích. Protože slyšeli člověka, který neznal abecedu, a přece na něm zpozorovali a poznali, že v jeho nitru něco hoří — Duch svatý. A zastavit jej? Nu, víte, to by se rovnalo založení požáru suché budovy za větrného dne. To by nešlo. On byl naplněný Duchem svatým. A co on teď dělal?

Skutky 2:37

31 Oni řekli: „Tedy, muži, bratři, co máme dělat, abychom byli spaseni?“ Buď teď pozorný, Petře: „Ty máš klíče království.“ Rozumíte?

Zjevení 1:18

32 Tak tedy, když Ježíš třetího dne vstal, On neměl klíče Nebeského království. Všimli jste si toho? On řekl: „Mám klíče pekla i smrti,“ ale ne klíče království — protože ty byly dány Petrovi.

Matouš 16:19; Matouš 18:18

33 Nuže, On řekl: „Petře, cokoliv rozvážeš na zemi, to já rozvážu v nebi. Cokoliv svážeš na zemi, to já svážu v nebi.“ Nuže, tady on stojí s klíči, aby otevřel světu tu požehnanou věc. Tady má ty klíče ve své ruce. A oni se ptají: „Co máme dělat, abychom byli spaseni?“ Tak tedy bez ohledu na to, co přikázal apoštol, Bůh v nebi to musel uznat — jestliže mu dal takovou autoritu.

Skutky 2:38

34 Tedy, Petr řekl: „Čiňte pokání jeden každý z vás a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů a přijmete dar Ducha svatého.“ Souhlasí to? A právě proto ty klíče otevřely nebe pro každé další jméno, každou následující cestu, každou další formu... ony otevřely zemi a otevřely nebe, jinak Ježíš nedodržel své Slovo dané Petrovi. A na každém místě v Bibli oni byli podle toho pokřtěni, byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A ti, kteří byli pokřtěni už dříve, museli přijít a být pokřtěni znovu ve jménu Ježíše Krista, aby obdrželi Ducha svatého. Tak je to správné.

35 To probíhá stále stejně. Tak tedy, jestliže vyučujeme křest ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, je to falešné proroctví. Nuže, nechci vás zranit, ale chci to přišpendlit, aby tento sbor věděl, co... My tady nejsme nějakou bandou negramotných potřebtenců; víme, kde v Božím slově stojíme. My to víme, vidte. Vyzývám všechny, abyste mi ukázali jedno místo Písma, kdy byl někdo někdy pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.

36 Nuže, chcete slyšet falešné proroctví nebo pravdu? Zkoumejte Písma. To záleží na vás. Ukažte mi, kde jedna jediná osoba v Bibli, kde nějaká církev v Bibli, kdy byla ustanovena denominací. Ukažte mi v Bibli, kde byla někdy žena ustanovena jako kazatelka. Ukažte mi v Bibli, kde všechny věci, o kterých jsme mluvili, byly někdy ustanoveny v Bibli. Nejsou tam!

37 Ukažte mi jedno takové místo, že máte navštěvovat denominaci. Tedy, když povstali metodisté, kázali posvěcení. To je správné. Ale když to udělali, založili denominaci a tím to bylo vyřízeno. A proto Bible říká: „Máš jméno...“

Ty říkáš: „Jsem křesťan.“

„Tak tedy, k jaké denominaci patříš?“ Ty řekneš: „K metodistům.“

38 Jakže, pak jsi prostitutka. „Já jsem baptista“ — prostitutka. „Já jsem letniční“ — jsi prostitutka. Patříš do této církve. Měl bys patřit

Kristu. Nemá smysl mluvit: „Jsem metodista, baptista.“ Pokud jsi křesťanem, jsi křesťanem ze srdce.

³⁹ Každá z těchto denominací může zrodit děti, Boží děti, to souhlasí. Ale jestli si myslíš, že půjdeš do nebe jenom proto, že jsi metodistou nebo baptistou, jsi na omylu. A proto se od toho držíme zdaleka.

⁴⁰ Proč baptisté nemohou říci... Položil jsem otázku jednomu metodistovi, který nedávno napsal několik pouček. On řekl: „Jedinou věc, kterou proti tobě máme, je to, že pokukuješ po letničních.“

Zeptal jsem se: „Kdo jsou to ti ‚my‘?“

„My, metodisté.“

Řekl jsem: „Dobře, řeknu ti, co udělám. Půjedu do vašeho města a ty řekni metodistům, aby to sponzorovali.“

„Ó,“ řekl, „to určitě nemůžeme udělat.“

⁴¹ Já jsem řekl: „Právě to jsem si myslel. Já se přidržuji letničních, protože letniční tomu věří. To souhlasí. Oni se okolo toho shromažďují. To jsou ti, kteří z toho dokážou vytěžit.“ Kolik z vás nedávno četlo v časopise „Life“ článek o Letniční církvi? Je to jeden z největších fenoménů v tomto věku. Oni mají za jeden rok více obrácených než všechny zbývající církve dohromady. Proč? Navzdory jejich bludům, Bůh v nich nadále působí, protože oni věří pravdě a jdou s ní kupředu. To je pravda.

⁴² Ale co my děláme v dnešní době? Vidíte? Právě proto nejsme denominací. A právě tak jistě, jako že se letniční stanou denominací a... a když tehdy před čtyřiceti lety byl Duch svatý poprvé vylit na Letniční církev, oni začali mluvit jazyky, (jeden z darů, je to ten nejmenší dar. Mluvení v jazycích je podle svatého Pavla nejmenším z darů). A jakmile sestoupil *Duch svatý*, oni řekli: „Ó, my *To* už teď máme“ a založili denominaci, Generální koncil, kterým jsou dnes Sbory Boží. „Ó, nikdo *To* nemá, dokud nemluví jazyky“ a Bůh jednoduše z jejich středu odešel a nechal je tam sedět. Opravdu. Ó, přátelé.

Zjevení 22:17

⁴³ Pak se objevili Jednotáři a přišli na křest v Ježíšově jménu. Řekli: „Ó, my *To* máme“ a zorganizovali se. Co udělali? Bůh jednoduše odešel a nechal je tam sedět. Je to pro toho: „Kdo chce, ať přijde.“

⁴⁴ Vidíte, Jednotáři nemůžou navštěvovat Sbory Boží. Ti ze Sborů Božích nemůžou navštěvovat jednotářů. Hovořil jsem s několika jejich

nejlepšími muži, s panem Gossem a doktorem Popem a s mnoha... ti muži jsou významnými lidmi... seděl jsem s nimi. Řekl jsem: „Jak můžete vy, jako znalci, vyučovat, že to je počáteční důkaz?“

45 „Dobrá,“ řekli, „bratře Branhame,“ (jeden, dva nebo tři z nich byli opravdu upřímní), řekli, „my víme, že jsme na omylu, ale co máme dělat? Pokud bychom teď ohledně toho něco řekli, tak to naruší celý program.“ Jistě, a už déle nebudeš biskupem, generálním dohlížitelem. V tom je ten háček.

46 Bratře, já bych vedl raději malou misií někde na rohu ulice anebo kázal někde pod borovicí a držel se pravdy! Jistě. A byl si jist, že mluvím pravdu. Člověk chce pravdu. A ty jako křesťan jsi zavázán vydat svědectví pravdě! Bůh tě za to potáhne k zodpovědnosti. Stůjte na těchto principech. Jestliže jsi ještě nebyl pokřtěn ve jménu Ježíše Krista a nevyplnil jsi tyto věci a neobdržel jsi Ducha svatého...

47 Ty říkáš: „Ó, já jsem mluvil v jazycích.“ To ještě neznamená, že máš Ducha svatého. Já jsem viděl kouzelníky, čaroděje, demony a všechny možné mluvící v jazycích. Určitě. Oni nemají Ducha svatého a vy to víte. Pijí krev z lidské lebky, tancují a vzývají ďábla a mluví v jazycích. Jistě. Oni nemají Ducha svatého. Tak tedy, to neznamená, že Jej máš, když jsi mluvil v jazycích. Jediný důkaz, že Jej máš, je, že jeho Duch to dosvědčuje tvému duchu a provázejí tě ovoce Ducha: láska, víra, radost, pokoj, trpělivost, dobrota, vlídnost, šlechetnost. Pak víš, že máš Ducha svatého. Ono to svědčí samo o sobě.

48 Nuže, když se pokoušíte spoléhat na to, že patříte ke Sborům Božím nebo k baptistům, či presbyteriánům, copak nevidíte, co děláte? Přijímáte jméno prostitutky. To naprosto souhlasí. Vyjděte z toho. Vyjděte z toho. Já nemyslím z vaší církve nebo něco takového — udělejte si v této záležitosti, co chcete — ale vyjděte; nespolehejte se na to: „Ó, já jsem presbyterián. My nevěříme ve dny zázraků.“ Proč tomu nevěříte? Bible to učí! „Ó, já patřím ke Kristově církvi. Oni říkají, že dny zázraků jsou ty tam.“ Oni jsou falešnými proroky! Mohu vám ukázat, kde Ježíš Kristus dal církvi moc k uzdravování nemocných, ke křížení mrtvých a také k vymítání ďáblů. Vyzývám každého člověka, aby mi v tom případě ukázal místo písma v Bibli, kdy On ji církvi odňal.

2. Timoteovi 3:5

49 Co ji vzalo? Vaše vlastní dogmata, to je pravda, nikoliv Slovo Boží. Duch svatý stále vykonává toto dílo, pokračuje dál v tom stejném a bude to dělat navěky. Právě proto nejsme denominací; „mající formu pobožnosti, zapíraje se její moci; od takových se odvrát.“ My nevěříme

takovým nesmyslům.

50 Nuže, jak to vlastně začalo? Budeme si muset pospíšet a přejít do toho teď tak rychle, jak jen to bude možné — jak to vlastně začalo. Tedy, máme zde zapsaných mnoho míst Písma o Duchu svatém.

51 A ještě další věc, včera večer jsme si dali jako naléhavý úkol otázku, o vytrvalosti svatých. Ne takovým způsobem, jak tomu věří baptisté. Ó, ne. Zcela jistě se různím od baptistů a jejich kalvinistického názoru a teorie. Naprosto nesouhlasím s presbyteriány. S metodisty nesouhlasím kvůli jejich arminiánské nauce. Ó, ano. Obě dvě obsahují pravdu, ale musíte ji přinést zpátky tam, kde se nachází pravda. Jestliže jste si provaz takto povolili, pak jste se z toho spustili. Jistě.

52 Přicházejí baptisté, pokřtí několik lidí ponořením ve vodě; kazatel je pokřtí a devět z deseti kouří cigarety. Cestou zpět se zastaví na partičku karet, a celou noc ruleta a řádění, nekalé obchody; a všechny ženy v šortkách a toulají se ulicemi, stříhají si vlasy, kouří a povídají si v malých kroužcích šití a vyšívání, a mluví oplzlé vtipy. A to chcete nazvat křesťanstvím? A vy si myslíte, že máte věčné bezpečí. Takto jdete rovnou do pekla! V nebi by vám žádná věc nepřinesla radost. Jistěže ne. To není věčné bezpečí.

53 Ale když je člověk znovuzrozený z Ducha svatého, tak... a vy letniční, jelikož jste skákali nahoru a dolů, mluvili jste jazyky, běhali jste uličkou tam a zpět, to ještě neznamená, že máte věčné bezpečí. Nepřipusťte, aby vám něco takového vešlo do hlavy. Ó, nikoliv. Určitě to tak není. Protože dobře víte, že váš vlastní život svědčí o tom, že nejste v pořádku s Bohem. To souhlasí. Nejste v pořádku. To ještě není věčné bezpečí.

Zjevení 13:8; Zjevení 17:8

54 Ale chci se vás na něco zeptat. Existuje věčné bezpečí? Bible to říká. Bible říká, že naše jména byla vložena do Beránkovy knihy života dříve, než vůbec začal tento svět. Budu opakovat znovu to, co jsem řekl dnes ráno. Ten člověk, který napsal píseň, „tam ve slávě bylo dnes večer zapsáno nové jméno, a to jméno je mé,“ jeho myšlenka byla dobrá, ale podle Písma se mýlil. Tvé jméno tam nebylo umístěno toho večera, kdy jsi byl spasen. Na základě Bible, podle Zjevení 13:17, a tak dále, tam bylo tvé jméno umístěno před založením světa; Ježíš Kristus byl zabit před založením světa.

55 Jak by mohl Bůh, který je nekonečný... jak by mohl nekonečný

Bůh, který znal konec už od začátku, jak by mohl někdy dovolit, aby hřích přišel na svět, kdyby v tom nebyl určitý záměr?

56 Jenom abych podpořil některé věci, které jsem řekl; co bylo první, Spasitel nebo hříšník? Ovšemže Spasitel. Kdo je mocnější, Spasitel nebo hříšník? Jestliže Spasitel může sejmout hřích, tak je určitě mocnější. Tak tedy, proč především dovolil, aby byl spáchán hřích? Aby ukázal, že byl Spasitelem.

57 Kdo je mocnější, Uzdravovatel nebo nemoc? Uzdravovatel. Proč On tedy dovolil, aby přišla nemoc? Aby ukázal, že je Uzdravovatelem. (Cítím se teď opravdu nábožně. Ano, přátelé! Ó, ano.) To jsou Jeho atributy. A kvůli tomu dovolil, aby přišly problémy. On dovolil, aby přišel smutek — aby ukázal, že On je radostí. Rozhodně je to tak. Právě proto máme noc — aby dokázala, že existuje den. Hle, proč se rozčilujeme — aby se ukázalo, že existuje klid. Samozřejmě to jsou *pro* a *proti*. Ó, On je nádherný.

Židům 7:9

58 Nuže, jak to začalo? (Přejdeme rovnou k tomu tak rychle, jak jen to bude možné, abych vás tu nezdržel celou noc.) Tak tedy, musí být počátek jedné každé věci. Chci se vás na něco zeptat. Nuže, to může... můžete si to prostě zastrčit do kapsy vaší vesty. Nemůžete to dávat mezi obyčejné nádoby. Proto poslouchejte. Pokud jsi věčným stvořením, pak jsi nikdy neměl počátek a nikdy nemůžeš mít konec. Protože to věčné pochází ze Slova, které nemá ani počátek ani konec. Nevzpomínáte si, jak jsem dnes ráno mluvil o Melchisedechovi, když vyšel vstříc Abrahamovi, který se vracel od pobití králů; a Bible říká v knize k Židům 7, že Lévi zaplatil desátek Melchisedechovi, když byl ještě v bedrech svého otce Abrahama? Abraham zplodil Izáka, Izák zplodil Jákoba, Jákob zplodil Léviho. Byl to otec, děd a praděd. A když byl Lévi v bedrech svého praděda, bylo mu v Bibli započítáno to, že zaplatil desátek Melchisedechovi. To mluví o věčnosti! Ó, aj!

59 On nikdy neřekl, že to udělal obrazně; on to udělal potenciálně. Bible říká: „On zaplatil desátek.“ Amen! Proto, jestliže jsme přišli skrze to opravdové semeno, tak když Pavel kázal evangelium, já jsem tam byl i vy jste tam byli! Za chvíli do toho vejdemo a uslyšíme to na vlastní uši. Všimněte si, to je to, co o nás prohlašuje Písmo — a to sahá až daleko dozadu. Jen pomyslete; Lévi, pak jeho otec Jákob, pak jeho otec Izák, pak jeho otec Abraham. Jeho praděd. Když byl Lévi v bedrech svého praděda, zaplatil desátek Melchisedechovi.

Job 38:4, 7; Jan 6:40, 44; Jan 10:28, 29

60 Chci vám položit otázku. Kdo to je v knize (Joba 27) ², když On řekl: „Kdes byl, když jsem zakládal zemi? Když spolu prozpěvovaly hvězdy jitřní a plesali všichni synové Boží?“ Kdože byli ti synové Boží, kteří radostí plesali? Ježíš jim řekl: „Já jsem se radoval společně s vámi před založením světa.“ My nejsme stvoření času. My jsme stvoření věčnosti! „Nikdo nemůže přijít ke Mně, jestliže by ho nepřitáhl můj Otec. A všem těm, kteří přijdou ke Mně, dám život věčný a vzbudím je v posledním dnu. Nikdo je nemůže vytrhnout z Otcovy ruky. On mi je dal.“ Jak byste mohli zhynout? Vidíte, vy se lekáte. Vy se obáváte. Budete zde pobíhat dokola. A to je jeden z nejlepších důkazů na světě, že jste ještě nikam nedošli. To souhlasí.

61 Jak vás Bůh může vůbec spasit, když On... Kolik z vás v tomto sboru může zvednout ruce a věřit, že Bůh je nekonečný? Víte, co znamená slovo nekonečný? To je prostě ‚dokonalé‘. Nekonečný... nemůžete vysvětlit slovo nekonečný.

62 Vzali jste někdy svůj fotoaparát a nastavili jste vzdálenost na nekonečno? Víte, to znamená od, dál. V pořádku. Jeho ohniskovou vzdálenost již nejde dál nastavit. Tak tedy, právě takový je Bůh. On je nekonečný. A jestliže je nekonečný, tak nemůže existovat žádný chroust ani moucha ani blecha ani veš ani larva, nic, co někdy bylo na zemi nebo někdy bude, o čem by Bůh nevěděl dřív, než byl vůbec stvořen svět. To dává určitou představu o nekonečnosti.

Jan 5:24

63 Tak tedy, kdyby nekonečný Bůh, který tě zde spasil, věděl, že tě příští týden ztratí, nebo následující měsíc, nebo příští rok, rozumíte (?), On by potíral svůj samotný úmysl. On tě nemůže ztratit. „Kdo slyší mé slovo a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřijde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ To se nemůže stát.

1. Jan 5:24

64 On už více ne... Kdo se z Boha narodil, nehřeší; protože semeno Boží zůstává v něm a on nemůže hřešit. Jak může hřešit, jestliže je zde za jeho hříchy Obět? Jak mohu být nemocný, když jsem úplně zdravý? Jak mohu být slepý, když vidím? Ó, přátelé! Jak mohu být v tutéž dobu v této budově i venku? Jak mohu být současně opilý a strážlivý? To není možné. A když jsi spasen, nacházíš se pod smírcí *Obětí* a tvé hříchy se ti nepočítají.

² Správně Job 38

Římanům 4:8

65 Neřekl David: „Blahoslavený muž, kterému Bůh hřích nepočítá a kterému hřích není započten?“ Bůh svému stvoření hřích nepočítá. Je to silné. To není odstředěné mléko; to je podle Bible. Bůh nepočítá spravedlivému hřích. Bůh ze své milosti, skrze předurčení nechce, aby kdo zahynul, ale aby všichni mohli dojít pokání. Ale svou nekonečností a tím, že věděl, kdo bude ochoten přijít a kdo nebude chtít přijít, mohl předurčit, aby se všechno dělo shodně s Jeho vůlí.

66 Kdyby to neudělal, tak proč On umožnil hřích na počátku? Když On byl Spasitel... kdyby neexistoval žádný hříšník, nemohl by být Spasitelem — ten atribut, který byl v NĚm, by se nemohl projevit.

67 Jak se On vůbec stal Uzdravovatelem? Jak se vůbec stal Uzdravovatelem? Protože dovolil, aby přišla nemoc, aby ukázal samého Sebe jako Uzdravovatele. On byl Uzdravovatelem. Jak bys vůbec mohl být... jak On mohl být vůbec poznán? Jak mohly vůbec působit Jeho atributy? Jak by mohl být vůbec Uzdravovatelem, kdyby neexistovala žádná nemoc? On musel dovolit, aby přišla nemoc.

Římanům 9:16, 20

68 Není divu, že Pavel řekl v epištole k Římanům 8: „Ó, nemoudrý, kdo může říci hrnčířovi, co má z toho udělat; zda se hlína postaví a řekne: ‚Proč jsi mě takto udělal?‘ Copak nevzbudil faraóna z téhož důvodu, aby mohl ukázat svou slávu v Egyptě? On zatvrzuje koho chce i ospravedlňuje koho chce. Nezáleží na tom, kdo chce, ani na tom, kdo běží, ale na Bohu, který se smilovává!“

69 A tak tedy, ty s tím nemáš nic společného. Není zde nic, co bys mohl udělat. Jestliže to je milost, jestli to je bezplatný dar, tak neexistuje nic, co bys mohl v této věci udělat. Bůh ti to dává, je to vůle Boží. To je to, co Bůh pro tebe předurčil.

Efezským 1:4, 5

70 Bible říká, že jsme byli předurčeni za syny... k adopci, za syny Boží už před založením světa. Potom, když Bůh zabil Beránka ve svých vlastních myslích, před založením světa, (aby dokázal své atributy, kým On byl). Když byl Beránek zabit, byli jsme zabití spolu s Ním. Když Beránkova krev byla Jeho úmyslem spatřena před založením světa, moje i vaše jména byla tehdy zapsána v té Knize! Všechno v Jeho velikých myšlenkách. On je nekonečný. Jestliže takový nebyl, proč to dovolil?

71 Jak jsem už řekl: „Kdo má větší moc, Spasitel nebo hříšník?“ Kdo má největší moc? Proto mocnější musel dovolit slabšímu. A On to

dělá pouze pro svoji slávu.

Římanům 8:28

⁷² Když stvořil Lucifera, věděl, že on bude ďáblem. On ho tam musel ponechat, aby prokázal, že je Spasitelem, Kristem. Musel dovolit, aby se to takto stalo. Nuže, neříká Bible: „Všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří milují Boha?“ Tak tedy čeho se lekáte? „Vzmužme se a bojujme z celého srdce. Nebudme jako němý, hnaný dobytek, (který je třeba prosit a přesvědčovat). Buď hrdinou!“ Já to miluji. Povstaňte!

Jeden krátký verš, který mi většinou velice pomohl, když jsem byl ještě dítětem, zní následovně:

*Za dob římského císaře,
byl jeden šlechtný Říman,
který uslyšel bázlivého mrzouta
mluvícího před hradem:
,Ó, je bezpečně na této jedli,
nikdo s ní nemůže zatrást.'
,Ó ne,' řekl ten hrdina,
přijdu na to, jak to udělat.*

Tady to máte. To souhlasí.

⁷³ Jestliže tato Bible učí, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky... Nebylo to pro mě lehké, když jsem onoho dne vyšel z této modlitebny a každý mi říkal, že se stane to, nebo že se stane tamto. „Budeš považován za fanatika, uvržen do vězení a celá lékařská společnost proti tobě vystoupí.“ Ale Bůh řekl, abych to dělal. V Bibli je řečeno, že to byl On, a oheň probuzení dnes plane v každém národě pod nebem! Opravdu. Zkuste se proti tomu postavit!

*„Jak se pouštíš do své denní práce?
Bojíš se úkolu, který jsi nalezl?
Můžeš se protivit práci, která tě čeká?
Cítíš se unaven a prázdný?“*

(Nemám rád takové stavy.)

*Postavíš se práci, která tě čeká?
Nebo ti strachem mráz přechází po zádech?“*

*Jestli je to tak, pusť se do další,
kterou najdeš, s přesvědčením, že to vykonáš.“*

Drž se toho. Jistě. Rozhodni se o tom ve svém srdci, podobně jako Daniel. Drž se Boha.

74 „Kde se to všechno přihodilo? Jak se to stalo? Co do toho lidi nutí? Proč jsme téměř připraveni k záhubě? Bratře Branhame, vysvětli mi to. Co tě vede k úvaze, že to musí být všechno smeteno z povrchu země?“ Bylo to smeteno z povrchu země už jednou. Souhlasí to? Během zkázy způsobené potopou. (Teď zde přicházejí určité hluboké věci. A my se připravíme ke čtení.)

75 Chci, abyste teď společně se mnou otevřeli 1. knihu Mojžíšovu 3. kapitolu. Jestli se chcete něco dozvědět, mohu vám ukázat v 1. Mojžíšové, že všechen kult a každý ‚ismus‘, a všechno, co dnes máme, začalo v 1. Mojžíšova. Kolik z vás ví, že „1. Mojžíšova“ znamená „počátek“? Jistě. Katolickou církev nacházíme na počátku — v Babyloně; Nimrod byl jeho zakladatelem. Nacházíme ho uprostřed Bible, nacházíme ho na konci Bible. Odhalujeme úsilí uvést ženy za kazatelky už na začátku Bible, uctíváním malých sošek zhotovených z kořenů.

1. Mojžíšova 31:34

76 Kolik z vás se zabývá dějinami a četlo Hislopovy „Dva Babylonu“? V pořádku. Nacházíme to v dějinách. Oni měli ženu... a potom; vzpomínáte si, dokonce Jákob ukradl bůžka svého otce a jeho dcera je schovala pod sebe. A vzala je tam na poušť, což později poskvřnilo jeho tábor.

1. Mojžíšova 3:1-5

77 Je to tak. Čtème tedy zde v 1. Mojžíšové:

Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Takliž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského?

I řekla žena hadu: Ovoce stromů rajských jíme;

Ale o ovoci stromu, kterýž jest uprostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!

Ale ví Bůh, že v kterýkoli den z něho jísti budete, otevřou se oči vaše; [vidíte, hledáte nové světlo] a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé.

1. Mojžíšova 3:6, 7

78 Sledujete, jak ti jedinci dnes zkoušejí lidi odtáhnout od Bible? „Jakže, není to jednodušší *polít* nebo *pokropit*, nebo tak či onak?“ Ó, nikoliv! Bůh ustanovil určitý program a my se toho musíme držet.

Viduci tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu i příjemný očima, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl.

Tedy otevřiny jsou oči obou dvou, a poznali, že jsou nazí; i navázali listí fíkového a nadělali sobě věníků.

79 Chtěl bych se tady na chvíli zastavit. Tak tedy, každá věc musí mít svůj počátek. Vy jste měli svůj počátek. Nuže, my... Chtěl bych zde položit jako základ vše, o čem jsme hovořili v průběhu těch posledních dvou shromáždění a teď. Tak tedy, dnes ráno jsme to probírali a předvedli názorně z Bible, jak Bůh stvořil zemi, jak stvořil plyny; (a potom se ty plyny staly vápníkem a draslíkem a různými jinými prvky). On tvořil vaše tělo. On zakládal tuto budovu jako veliký architekt, jako stavitel, který připravuje materiály k projektu bytové výstavby. On stvořil vaše tělo a ono tam leželo. On ve své mysli věděl úplně přesně, co se má dělat.

80 Tato ruka. Bůh stvořil tuto ruku dřív, než On... zatímco tvořil svět. Ale mého ducha stvořil dříve než existoval svět. Nuže, ale tuto ruku i toto tělo učinil, když stvořil svět, protože to tělo z této země pochází a vrací se tam zpět. Bůh to učinil. On to všechno připravoval ve svém velikém plánu, ve svém programu. Nuže, když přišel, aby stvořil zemi, učinil člověka, ale člověk nevypadal úplně jak by měl.

81 Nuže, měli jsme to dnes ráno a procházeli tímto dramatem, jak Otec sestoupil a díval se na svého syna, stvořeného k Jeho obrazu, a tak dále. Pak mu stvořil ženu, ženu pomocnici.

82 Nuže, vzpomeňte si, že Adam pojmenoval každé stvoření této země. On stvořil dobytek, zvířata a všechno ostatní. A dnes my, historici, a různé velké vědecké kapacity se snaží už šest tisíc let najít ten scházející článek; proč to zvíře... člověk má zvířecí život; víme o tom, že jsme byli učiněni... a žena je pouze částí muže — odvozeným produktem.

1. Mojžíšova 2:20-22

83 V prvním originálním stvoření žena nebyla. Bůh roky a roky, a roky nechal tvoření, a potom učinil ženu z žebra Adamova boku. A on pojmenoval celé stvoření a všechno jiné. Ale on... pro něho samotného nebylo nic. A tak On mu učinil pomocnici. Z jeho boku vzal žebro, zacelil tu dlouhou ránu a učinil mu pomocnici.

1. Mojžíšova 1:27

84 Člověk ve svém duchu byl současně mužem i ženou. Žena je pouze částí muže. Když si muž vezme ženu a ona se stala manželkou legálně, Bohem danou manželkou, ona bude prostě pro něj jako jeho část.

85 A proto máte tak mnoho rozvratů ve věci manželství, protože vycházíte na ulici a uvidíte nějakou dívku s krásnýma hnědýma nebo modrýma očima, nebo něco v tomto smyslu, mající krásnou postavu a necháte se tím nachytat. Když porodí své první dítě, začínají jí vypadávat zuby, ve tváři se ukáží první vrásky a stárne, a pak se jí chce člověk zbavit. A některé z vás žen, potkáte nějakého mládence s hladce učesanými kadeřavými vlasy, na které použil půl kelímku maminčina sádla — to všechno pomine; znám to ze své zkušenosti. Ale co se děje? Co to je? Člověk se dá na něco nachytat... Měl by ses nejdřív modlit, protože žena je tvou částí!

86 Jestliže tiskneš ženu ke své hrudi a bereš si ji za manželku, zanechá to na tobě nějaký otisk. (Mluvím to tak, abyste tomu rozuměli.) A každá jiná žena na tvé hrudi nebude do toho otisku pasovat. Bůh tě za to bude popotahovat k odpovědnosti. Jen si to zapamatuj, ty, jež si vyjdeš s manželkou někoho jiného a...

87 Slyšel jsem dnes o jisté zdejší dívce ve městě, ubohé stvoření. Víím, o koho jde. A nějaký hazardní hráč jí koupil nádherné, pěkné oblečení a jiné věci, a zkouší se k ní tímto způsobem lísat. Mizera, kdo něco takového udělá, si nezaslouží ani na to, aby byl dokonce považován za člověka.

88 Vííte, pes tak nízko neklesne, a přesto fenu nazýváte „čubou“. Ona má lepší morálku než polovina žen z Jeffersonville. Vy nazýváte starou prasnici „sviní“ a ona není... má daleko lepší morálku než mnohé ženy ve Spojených státech. To je čistá pravda!

89 Víím, že to říkám na rovinu. A říkal jsem vám, že se to do vás pokusím nějak nahustit, protože chci, abyste to pochopili. A to je pravda. A všechny tyto moderní ženy dokonce ani neví, co to morálka je. Ony říkají: „Nezasahuj do mého svědomí.“ Co? Vždyť vy žádné

svědomí nemáte. Všimněte si. Ó, ano. Pokud víte, co je správné a co ne.

90 A tak sledujte. Když byl stvořen člověk, Bůh rozdělil jeho ducha, vzal kousek mužova těla z jeho boku a učinil z něj ženu. A pak vzal z muže toho ženského, jemného ducha a učinil z toho ženu. A muže učinil statného, silného. A když vidíte muže, víte, jak si maluje (nebo jakkoliv tomu říkáte) nehty, víte, čtyři na jedné straně a pět na druhé a má ulízané vlasy a trochu pootevřená ústa a dělá takové nesmysly — jeden z těch hezkých chlapců — sestro, jen si zapamatuj, s tím ptáčkem není něco tak, jak má být. Něco není v pořádku — raději se měj před ním na pozoru.

91 A když vidíte ženu s cigaretou v koutku svých úst, v přiléhavé kombinéze, která říká: „Řeknu ti, kamaráde, co to je!“ Bratře, měj se před takovou holkou na pozoru. Ona není v pořádku.

5. Mojžíšova 22:5

92 Žena by měla být ženou a měla by se oblékat jako žena! Když Bůh stvořil muže, učinil ho něčím, ale ženu učinil něčím jiným. Když Bůh oblékl muže, oblékl ho určitým způsobem, ženu pak zas jiným způsobem. A Bible říká: „Je ohavností, když žena na sebe obléká mužský oděv!“

93 A vy, ženy, které se oblékáte do těch těsných kalhot a tomu podobných věcí a chodíte tak oblečené na veřejnosti, v těch těsných... jak tomu říkáte, golfky... jak tomu říkají? Ano, právě tak. (Někdo říká: „To jsou šortky“ - vyd.) Ne, ne, to nejsou šortky. Ony mají dlouhé nohavice. („Dámské kalhoty pro jízdu na kole.“) Dámské kalhoty pro jízdu na kole, kombinézy, džíny („rifle“).

Vešel jsem do obchodu a bylo mi řečeno: „To je pro dámy.“

5. Mojžíšova 22:5

94 Řekl jsem: „Ne, vy se mýlíte. Dámy takové věci nenosí. Ženy možná ano, ale dámy ne.“ To souhlasí. Bible říká: „Je ohavností, když žena nosí mužský oděv... a stejně tak, když muž nosí ženské oblečení.“ Muž se stává každým dnem čím dál více zženštilější a ženy se stávají čím dál tím víc mužné. Jaká je příčina? Zjistíme to za několik minut na základě Bible. Ženy už více nejsou ženami. (Nemám na mysli vás, křesťanky. Mluvím o všeobecném trendu.) Ony chtějí jednat jako muži; chtějí si stříhat vlasy jako muži, opírají se takto o barový pult a zpívají: „Bože, požehnej Ameriku,“ s cigaretou trčící z jejich úst.

95 Jeli jsme kdysi ulicí a vjížděli na hlavní silnici. Počítali jsme... Chci vám něco říci. A vy, ženy řidičky, poslouchejte. Billy Paul a já

během poslední kampaně; po celé zemi (za půl roku) jsem počítal nehody na silnicích. A ze tří set dopravních nehod, tipněte si, kolik z nich zavinily řidičky? Byl pouze malý počet — devatenáct z nich, jež zavinili muži. A dvě stě osmdesát nebo, domnívám se, že to bylo dvě stě osmdesát jedna, bylo zaviněno ženami. Ženy — řidičky!

⁹⁶ Nuže, já neříkám, že neexistují dobré řidičky. Ať se obrátí kamkoliv, a ty se jí to snažíš oplatit. Když je aspoň trochu pohledná, když přichází policajt, ona se postaví, upravuje si vlasy. „No, víš“ — řekne, on — samozřejmě, je to tvá vina. Nemáme žádné zákony. (Bylo to onehdy dokázáno v tom daňovém řízení, kterým právě procházím.) Nemáme žádné zákony. Když jsou...

⁹⁷ Není divu, že členové Horní sněmovny lordů v Anglii řekli: „Demokracie, to byly jenom lodní plachty bez kotvy.“ A to souhlasí, stoupnout si někde na krabici od mýdla a agitovat! Demokracie je prohnílé! A stejně tak diktátoři a všichni ostatní. Všechno je prohnílé! Bohu nezůstalo nic jiného, než všechno zničit, jak On také řekl, že udělá; a začít od začátku. Pozorujte tedy, jak jsme blízko Jeho příchodu.

⁹⁸ Nuže, když ta žena... On mu učinil pomocnici, měla být jeho životní pomocnicí. A pak...

⁹⁹ Nuže, až doposud jsem se tady nesetkal s kazatelem, který by s tím souhlasil. Oni se to snaží vysvětlit nějakým jiným způsobem, ale to mi nedává žádný smysl. Oni říkají, že Adam a Eva jedli nějaká jablka. Bratře, jestli... (neříkám to teď jako žert, chci to však říci proto...), poněvadž, jestliže jedení jablek u žen způsobuje, že si pak uvědomují, že jsou nahé, bylo by žádoucí jim dát jablka znovu. A vy víte, že je to pravda. Vy víte, že to nebylo jedení jablek, které jim dalo poznat, že jsou nazí. Jistě, to nebylo to. To muselo přijít pohlavní cestou. Tak to muselo být, protože oni si uvědomili, že byli nazí, když vzali to zakázané ovoce.

¹⁰⁰ Není snad žena ovocným stromem? Nejsi snad ovocem své matky? To je právě to ovoce, které nesměli brát.

¹⁰¹ Tak tedy, zde je veliká věc. Nejbližší bytostí po člověku, které věda přišla na kloub, byl... oni vykopávají staré kosti, sbírají zkameněliny, sbírají hlavy; vzali lebky, ramena a kosti a snaží se tomu dát podobu lidské bytosti. Oni ví, že nejbližší podobným tvorem lidské bytosti, jaký kdy našli hned po ní, je šimpanz. Je to tvor nejvíce podobný lidské bytosti; přestože je v porovnání s lidskou bytostí ničím.

102 Nejvyšší... nejnižší formou života jaká existuje, je žába. Nejvyšší formou je lidská bytost. Bůh začal zdola a posouval se stále výš, až to dovedl téměř ke svému obrazu. Prováděl nás od ptáků a zvířat a stále výš, až došel k obrazu Božímu. On učinil na tento obraz člověka, to je nejvyšší forma. Nejnižší formou je pulec, který se proměňuje v žabu, a tak dále.

103 Tak tedy, ten scházející článek, který nemůžou najít... dávejte teď pozor na toto místo Písma. Možná, že s tím nebude spousta z vás souhlasit, ale já si přeji, abyste to uchovali ve svých myšlenkách a nebyli vůči tomu zaujati. Poslouchejte.

1. Mojžíšova 6:2, 4

104 Víím, že mnozí z vás nedávno poslouchali dr. Dehana. Já samozřejmě... Jistě, budu si ho cenit, jako muže takového kalibru a dobrého baptistického bratra. On má více inteligence a rozumu, a zapomněl víc věcí než jsem já kdykoliv věděl, protože on je doktorem Božství, on je doktorem medicíny, je doktorem vědy. Je to bystrý člověk. On řekl, že tito... „Když synové Boží viděli, že lidské dcery jsou pěkné;“ on zaujal postoj Josefa Flavia a říká, že oni se násilím vtělili do lidského těla a brali si ženy... a v zemi Not byli obři. Brali si ženy a žili s nimi. Když synové Boží, padlí andělé, viděli a brali si lidské dcery, sexuální touha byla tak veliká; a i když byli hříšnými následkem pádu, vedrali se násilím do lidského těla.

105 Kdyby to udělali, zkazili by Božské uzdravení, zkazili by všechno ostatní. Kdyby ďábel mohl stvořit, tak by byl rovný Bohu. Ďábel nemůže tvořit. Chci, abyste mi ukázali jedno místo, kde ďábel dokáže něco stvořit. On nemůže tvořit; kazí pouze to, co již bylo stvořeno. On není stvořitel, on je pouze kazitel.

Tak tedy, co se potom stalo? Sledujte to. Tady je moje verze. Zde je ten chybějící článek.

106 V dnešní době mají šimpanze, ale není možné oplodnit ženu šimpanzem, aby porodila dítě. Není možné oplodnit lidskou bytost žádným zvířetem — oni se nezkříží. Není možné provést transfúzi krve z žádného zvířete.

107 Když jsem byl v Africe... tam se tímto způsobem chovali k těmto bídným lidem jiné barvy kůže. Někdo mi řekl: „Nejsou ničím jiným, než zvířaty.“

108 Já jsem řekl: „Promiňte. Oni jsou stejně takovými lidmi jako vy, možná ještě něčím víc.“ Dovolte, že vám něco řeknu. Jestli máte takový

postoj, tak se odsouváte zpět na úroveň zvířete. Řekl jsem: „Tento člověk, i když je černý jako pikové eso nebo je žlutý jako tykev nebo modrý jako indigo,³ může zachránit tvůj život, když ti formou transfúze daruje svou krev! Ale nikdy nemůžeš dostat transfúzi zvířecí krve.“ Jistě, je to lidská bytost.

¹⁰⁹ Pouze proto, že jeden má kůži černou, druhý hnědou a jiný žlutou a ještě jiný bílou, to s tím nemá nic společného. Bible říká: „Bůh učinil z jedné krve všechny lidi.“ A to úplně souhlasí.

¹¹⁰ Zeměpisné polohy, ve kterých žijeme, mění barvu naší kůže, ale to s tím nemá nic společného. Bůh učinil z jednoho... z jediného člověka všechny národy; jedna krev, všechny národy stejné. Čínané... barevný muž, černoch, teď nemůže říci: „Ten Čínan je žlutý, já s ním nechci mít nic společného.“ On je tvým bratrem. A ty, bílý člověku, nemůžeš říci žlutému nebo černému člověku, žádnému z nich: „Já s tebou nemám nic společného.“ Je to tvůj bratr. Přesně tak.

1. Mojžíšova 3:1

¹¹¹ Sledujte. Hle, co se stalo. Já věřím a mohu to podložit Biblií, že to způsobil ten had. Had je tím chybějícím jedincem mezi šimpanzem a člověkem. Protože — poslouchejte teď, dávejte na to pozor — had nebyl plazem. On byl nejchytřejší ze všech polních zvířat.

¹¹² Nuže, šel jsem a vzal jsem dnes všechny slovníky, odevšad, abych vyhledal to slovo — co znamená to slovo „subtil“. Ono znamená „být chytrý, být prohnáný“; a nejlepší výklad dává hebrejský jazyk — m-a-h-a-h, mahah, což znamená „mající pravé poznání životních principů“.

¹¹³ Na chvíli se teď na to podívejme. On je bystrý, mazaný, ale byl nazván „hadem“. Pamatujte však, že byl nejchytřejší ze všech a byl nejvíce podobný lidskému stvoření, ze všech živočichů polních — nejbližší lidské bytosti. On nebyl plaz. Plazem se stal následkem prokletí. A on byl... Bible říká, že byl nejpěknější ze všech.

¹¹⁴ Dokonce prokletí z něj neodňalo všechnu krásu. Přesto všechno jeho zbarvení je krásné; jeho půvab i jeho obratnost. Dokonce prokletí mu to úplně neodňalo. Ale zapamatujte si, Bůh řekl, že mu odpadnou nohy a bude se plazit po břiše. V hadím těle nenajdete ani jednu kost, která by připomínala lidskou bytost, a proto si s tím věda neví rady. Ale je to on!

³ Indigo - sytě modré barvivo z kořenů indigovníků, používaného dříve k výrobě inkoustu a k barvení tkanin.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

115 Bůh to ukryl před očima moudrých a rozumných, slíbil však, že to zjeví synům Božím v posledních dnech! — Když budou synové Boží zjeveni. Synové Boží, kteří se radovali s Ním už před založením světa, když bude přineseno to veliké zjevení Božství a také jiných věcí v těch posledních dnech. On ty věci ukáže synům Božím. Vy víte, že Písmo o tom učí. A zde to máme.

116 A proto nám Bůh tyto věci otevírá. Bůh přivádí své syny k manifestaci. On se povznáší nad všemi hranicemi lidského poznání, daleko do duchovních zjevení a přináší to dolů.

Zjevení 13:18; Zjevení 17:9

117 Copak jsme nebyli v této Bibli vyučováni: „To je pro toho, kdo má rozum?“ Ne to, co se naučil v nějakém semináři, ale to, co se naučil na svých kolenou před Bohem a co se zalíbilo Bohu mu dát. Zjevení synové Boží!

Zde je had, nuže, hle, čím byl had. Chtěl bych vám tu předložit svůj popis hada.

118 Přejdeme dál od pulce k žábě, a tak dále, k *tomu-a- tomu*, až nakonec přicházíme k opici, k šimpanzi. A od šimpanze... teď přeskočíme od šimpanze k člověku a zamýšlíme se nad tím proč. „Dobrá,“ říká věda, „moment, ale my dokážeme oplodnit ženu opicí, šimpanzem a pak opačně samici šimpanze mužem.“ — Z toho nic nebude. Můžete ji oplodňovat každým jiným zvířetem — to nepřinese výsledek. Krev se nesmísí; vezměte vaši krev, je to úplně jiná krev, zcela jiná. Mezi nimi ještě existuje nějaká krev, ale oni nemohou to zvíře najít. Ó, haleluja, začínám teď opravdu cítit náboženské pohnutí. Všimněte si!

119 Proč? Bůh to před nimi skryl. Had nemá v těle ani jednu kost podobnou lidské kosti. On tuto věc ukryl natolik, že ani moudrým člověkem nemůže být objevena.

Matouš 16:16; Marek 8:28; Lukáš 9:20

120 A já vám ukážu, odkud ten moudrý člověk pochází — kde se přesto všechno nachází. Vidíte, on skrze to nemůže přijít. Musí to přijít skrze zjevení: „Ty jsi Kristus, Syn...“

Matouš 16:18

121 „A na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou!“ Duchovní zjevení.

122 Odkud Abel věděl, že má obětovat beránka, zatímco Kain přinášel k oběti z plodů země? Bylo mu to duchovně zjeveno.

Neobdržíte to v seminářích. Neobdržíte to prostřednictvím denominací. Dostanete to z nebe!

123 Sledujme teď hada. Toho hada, který byl na počátku... představme si jej teď. On byl velikým, urostlým jedincem. Byl něčím mezi člověkem a šimpanzem. A ten had — ďábel, Lucifer, věděl, že to byla jediná krev, která by se mohla smísit s lidskou krví — jediná bytost, kterou by mohl použít. On nemohl použít šimpanze, jeho krev by se nesmísila. On nemohl působit skrze něco jiného: nemohl působit skrze ovce. Nemohl působit skrze koně. Nemohl použít žádné zvíře. Musel působit skrze tohoto hada.

124 Vezměme jej teď a uvidíme, jak on vypadal. Byl velikým, urostlým jedincem, předhistorickým obrem. Právě proto nacházejí ty velké kosti. A já vám to ukážu v Bibli. Poslouchejte teď pozorně. V pořádku. Ten veliký, statný jedinec, řekněme, že měřil tři metry, měl široká, silná ramena, vypadal přesně tak jako člověk.

125 A jeho krev, když sestoupil dolů, co se týče shody jednoho zvířete s druhým... zvířata můžete křížit. Tím se zušlechťuje krev, vzniká vyšší a vyšší forma života, až se to pozvedne do sféry člověka. Ale ta poslední spojka mezi nimi zde byla přerušena. Kolik z vás ví, že věda nemůže najít ten scházející článek? Každý z vás o tom ví. Proč? Zde to máme — had.

1. Mojžíšova 3:6

126 To byl on, ten veliký, urostlý jedinec. A ďábel nyní sestoupil dolů a říká: „Teď se mohu podnítit.“ Proto, když začneš pokukovat po ženách a začneš s nimi navazovat styky, pamatuj, jsi pod ďáblovým pomazáním, pokud to není tvá vlastní žena. Všimněte si tedy, ďábel sestoupil dolů a vstoupil do hada a našel Evu v Edenské zahradě nahou. A tady byla řeč o ovoci uprostřed. (Uprostřed znamená „ve středu“, a tak dále. Vy tomu rozumíte... ve smíšeném shromáždění.) A on řekl: „Nuže, je to příjemné. Je to milé oku.“

127 A co on udělal? Začal se Evě dvořit a žil s ní jako manžel. A ona poznala, že to bylo příjemné, a tak šla a řekla to svému muži, ale byla už těhotná se satanem. A porodila svého prvního syna, který se jmenoval Kain, satanův syn.

1. Mojžíšova 3:15

128 „Nuže,“ říkáte: „Ty se mýlíš.“ V pořádku, hned zjistíme, jestli se pletu nebo ne. „A položíš nepřátelství mezi semenem tvým a semenem hada.“ Čím? Semenem hada. Ona měla semeno a on měl semeno. „A Ono potře tobě hlavu a ty potřeš jemu patu.“ A to „pošlapat

a potřít“ znamená „učinit zadostiučinění“!

Nuže, zde máte to hadovo „semeno“. Uvažujte tedy, odkud pocházejí tito dva muži.

1. Mojžíšova 3:10

129 Tak tedy, ten had, když se tam postavil, ten veliký, urostlý obr, který se tam postavil, on byl vinen spáchání cizoložství s Adamovou ženou. V čem vězí dnešní hřích? Co dnes způsobuje, že ty věci se dějí tak, jak se dějí? (Nuže, já... Určitě chápete, o čem mluvím.) A tam byl.

A když to udělal, Bůh řekl... začal volat Evu a Adama.

A on odpověděl: „Jsem nahý.“

1. Mojžíšova 3:11

130 A On řekl: „Kdo ti řekl, že jsi nahý?“ Pak začali, podobně jak mezi vojáky, házet vinu jeden na druhého.

1. Mojžíšova 3:12

131 On řekl: „Nuže, žena, kterou jsi mi dal, ona to udělala. To ona mě k tomu přiměla.“

1. Mojžíšova 3:13

132 Ona řekla: „Had mi dal jablko.“ V pořádku, kazateli, vzpamatuj se. Ona řekla: „Satan mě svedl.“ Víte, co znamená svést? To znamená „poskvřnit“. A ona byla... ďábel ji nikdy nedal jablko. „Satan mě svedl.“ A potom přišla kletba.

1. Mojžíšova 3:14-16

133 On řekl: „Protože jsi uposlechla hada místo svého muže, přijala jsi život z tohoto světa; a teď se rozmnoží tvé bolesti a tvá touha bude ke tvému muži,“ a tak dále. „A ty, protože jsi uposlechl hlas své ženy místo mne — vzal jsem tě z prachu jako nejvyšší druh — obrátíš se znovu v prach.“

„A ty hade, protože jsi to udělal, odpadnou ti nohy a po všechny dny svého života se budeš plazit po bříše. Budeš nenáviděn. Prach bude tvým pokrmem.“ Zde to máte. Zde je ten chybějící článek.

1. Mojžíšova 4:1

134 Nuže, hle, přichází Kain. Pozorujme jeho povahu. Hle, přichází Kain. Kým je? On je chytrým obchodníkem. Obdělává pole. Chytrý, inteligentní, nábožný, velice nábožný. Sledujte teď jeho vlastnosti. Pojdme spolu dál ještě několik minut. Zde on vychází. On ví, že je dobrých mravů. Chce chodit do kostela. Staví Mu kostel, přináší Mu oběť, zhotovuje oltář... postavil oltář a pokládá na něj své květy. Položil ty polní plody země a obětoval je Bohu, a řekl: „Zde to máš, Pane. Já

vím, že jsme jedli jablka, a to bylo toho příčinou.“ Někteří z jeho potomků mají tentýž názor. To ukazuje na to, odkud to pochází.

135 Přinesl z pole svá jablka, položil je tam a řekl: „Tím bude docíleno smíření.“ Bůh řekl: „To nebyla jablka.“

1. Mojžíšova 4:1

136 Ale Abel na základě duchovního zjevení věděl, že to byla krev. A tak přinesl beránka, přetal mu hrdlo a on zemřel. A Bůh řekl: „To je správné. To bylo to, co to způsobilo. Byla to krev.“ (Vy víte, o jaké krvi já mluvím.) V pořádku. Bylo to způsobeno krví. Sledujte teď.

1. Mojžíšova 4:4

137 A potom, když Kain uviděl, že jeho bratr „svatoušek“ byl přijat před Bohem a děly se tam zázraky a znamení, začal mu závidět. Řekl: „Ihned s takovými nesmysly skončujeme.“ Podívejte se na jeho bratry, podívejte se dnes na jeho děti. „No, já jsem chytrější než on,“ a tak se rozzlobil. Odkud pochází zlost? Jak můžeš říci, že to byla zlost? On zabil svého bratra. Byl vrah. Mohli byste nazvat Boha vrahem?

1. Mojžíšova 4:8

138 Adam byl synem Božím. Bible říká, že Adam byl synem Božím — ten čistý počátek, tam na začátku. Adam byl synem Božím a žárlivost, a závist, a podobně nemohly z tohoto čistého zdroje pocházet. Muselo to přijít z nějakého jiného místa. Přišlo to skrze satana, který byl vrahem již od samého počátku. Bible říká, že byl lhář a vrah od počátku. Zde to máme. A zabil svého bratra.

Lukáš 3:38

139 Byl to předobraz Kristovy smrti. Jistě, pak z toho vzbudil Seta, aby zaujal jeho místo. Smrt, pohřeb a vzkříšení Krista.

140 A sledujte. Pak sem přicházejí vaši obři. Potom Kain odešel do země Nód. Jestliže jeho otec byl velikým, urostlým obrem, tak jaký byl pak Kain? Podobal se svému otci.

1. Mojžíšova 4:16

141 A on se vydal do země Nód a vzal si jednu ze svých sester. To byl jediný způsob, jak to mohl udělat. Nemohly existovat žádné jiné ženy, jediné ty, které přišly z Evy. Říká se, že oni měli sedmdesát synů a dcer. Kdyby zde nebyla žádná žena... (Bible nezaznamenává narozené ženy, pouze muže.) A když oni... kdyby mimo Evy neexistovaly žádné jiné ženy; a v případě, že by ona zemřela, lidská rasa by zanikla. Musela tedy mít dcery a on se musel oženit se svou vlastní sestrou.

1. Mojžíšova 4:16, 17

142 On odešel do země Nód a našel si svou manželku. A když se tam s ní oženil, tam nalézáme ty veliké, urostlé obry, kteří byli padlými Božími syny; oni přišli skrze svého otce dábla, skrze Kaina. Zde máte ten chybějící článek.

143 A pozorujte to hadovo semeno. Dávejte teď pozor. Zapamatujte si, hadovo semeno je nábožné. Sledujte teď několik minut, v čem začalo podnikat. Tady jde to hadovo semeno. Co se jim stalo? Tak tedy, dovolte, že teď prostě něco přečtu. Poznamenal jsem si to dnes odpoledne. Co přišlo z Abelovy linie? Poslouchejte.

144 V pořádku. A tak přišel Abel. Po Abelovi přichází Set. Po Setovi přichází Noe. Po Noemovi přichází Sem. Po Semovi přichází Abraham. Po Abrahamovi přichází Izák. Po Izákovi Jákob. Po Jákobovi přichází Juda. Po Judovi přichází David. Po Davidovi přichází Kristus — až k dokonalosti.

145 Sledujte, jak Duch Boží žil v Abelovi. Pohledte, jak On žil v Setovi. Pohledte, jak žil v Judovi. Pohledte, jak žil v Davidovi. Pohledte, jak ten stejný Duch celou dobu vyvolával to spravedlivé semeno — bez ohledu na to, co oni udělali! Oni byli předurčení.

1. Mojžíšova 30:37-39

146 Podívejte se na Jákoba, jeho nečisté... neříkám to škodolibě. Ale Jákob, takový malý podvodník, který se celou dobu držel matčiny sukně. Stále pobíhající kolem, takový matčin mazlíček si navlékl kozlí kůže, vydal se za otcem, obelhal jej, aby získal požehnání. I když mu bylo dáno už před založením světa. Jistě, on to tak udělal. Odešel z domu a podváděl svého tchána; vzal pestré nasekané topolové proutí, dával je do vody, aby vyplašil ovce, když byly březí, aby rodily strakatá mláďata, aby mohl podvádět a přivlastnit si je. Bůh ho v tom žehnal. To souhlasí.

4. Mojžíšova 24:9

147 Běda tomu, kdo by něco řekl proti Jákobovi. Vy víte, co řekl falešný prorok, (on prorokoval správně — Balám), on řekl: „Každý, kdo mu žehná, bude požehnan a každý, kdo jej proklíná, bude proklet.“

5. Mojžíšova 32:10, 11; Zachariáš 4:6

148 „Já jsem tě vybral, Jákobe. Našel jsem ho v cizí zemi. A jako když orlice narušuje své hnízdo, vyhodil jsem jej a vzal ho odtamtud.“ Haleluja! „Ne mocí ani silou, ale Duchem mým, praví Pán.“

149 Pozorujte, to se posouvá stále dál k dokonalosti. Tento Duch působil stále dál až k dokonalosti v Kristu. Skrze každého z těch

patriarchů se posouval stále dál. Bez ohledu na to, co oni dělali, co mluvili, co dělali, oni byli absolutně semenem spravedlnosti.

1. Mojžíšova 18:13; Židům 7:1-3

150 A zde, když spravedlivý Abraham... (Sláva! Ó, cítím se teď opravdu skvěle!) Když spravedlivý Abraham potkal Melchisedecha, který byl samotným Bohem... kdo byl Melchisedech? Král Sálemu, což znamená král Jeruzalému. Král pokoje. Neměl otce. Neměl matku. Neměl ani počátek dnů ani konec života. Kýmkoliv je, stále žije. „On se nikdy nenarodil, nikdy nezemře, On neměl otce ani matku, neměl počátek dnů ani konec života.“ Řekněte mi, kdo to byl? Věčný Bůh, podle toho, jak my tomu říkáme — ó, zapomněl jsem teď, jak tomu říkáte. Teofánie? To je právě to, prostě jako... ne jako mýtus, je to prostě něco, co se projevilo. Podobně, jak přišel k Abrahamovi, když byl tam ve stanu, jako anděl, prorokoval a řekl Sáře, že se smála za Jeho zády, a tak dále. Tatáž věc.

Židům 7:9

151 A zde On byl. On potkal Melchisedecha. A pra-pra-praotec Abraham v tom spravedlivém semeni zaplatil Melchisedechovi desátek a bylo to započítáno jeho pra-pravnukovi, semeni toho spravedlivého.

152 Nuže, zde přichází semeno hada. Tak tedy, pamatujte, bude nepřátelství, válka mezi nimi. Přichází semeno hada a co ono zrodí? Vezměme teď prvních několik let. Pozorujte tedy, co se děje. Přečteme to hned, protože jsem to právě zjišťoval.

153 Semeno hada zrodilo Kaina. Kain odešel do země Nód a zplodil obry. A potom oni přišli do Noemovy země. Byli to bystří, vzdělání, inteligentní lidé. Souhlasí to? Oni byli staviteli, vynálezci, vědci — nepřišli skrze semeno toho spravedlivého, ale skrze semeno satana, toho hada. Byli to lidé takového druhu jako vědci, stavitelé, velcí muži, pedagogové. Písmo to říká. Oni tavili mosaz. Tavili železo. Obráběli kovy. Vynálezci. Zušlechťovali různé kovy, stavěli domy, a tak dále. Písmo to říká. Vysmívali se semenu ženy — Noemovi, tomu spravedlivému. Souhlasí to?

154 Sledujme je kousek dál. Pak s nimi přicházíme až ke korábu. Všechno zničeno — došlo k takovému nahromadění hříchu. A oni převzali vládu, chytrí a inteligentní; nakonec Bůh pohleděl dolů, nezůstalo už moc spravedlivých, a tak On prostě vzal Noemovu rodinu do korábu, seslal na zemi vodu, a všechno na ní zničil. (Předtím už vzal nahoru Enocha.) Je to pravda? Tam bylo všechno semeno, téměř všechno semeno; ale Jeho záměr se musel vyplnit.

1. Korintským 14:37, 38

155 Tak tedy Noe a jeho synové, kteří pocházeli — Cham, Sem a Jáfet — oni pocházeli z té spravedlivé linie. Jak se tam vůbec to semeno dostalo? To semeno se přeplavilo v korábu stejně tak, jak se to stalo na počátku — skrze ženu. Jejich manželky. Ony přenesly satanovo semeno skrze koráb stejně, jako Eva nosila satanovo semeno, aby porodila Kaina. Skrze ženu. A vy stavíte ženy na vašem pódiu jako kazatelky? Bible to zavrhuje. Pavel řekl: „Domnívá-li se někdo, že je prorok nebo duchovní, ať uzná, že to, co vám píšu, jsou příkázání Páně. Jestliže však někdo neví, ať neví.“

156 Právě proto jsem opustil Baptistickou církev zde ve městě. Před chvílí tady byl bratr Fleeman, myslím, že on tam onoho večera byl. Doktor Davis řekl: „Postavíš se tam a budeš ordinovat ty ženy na kazatelky.“

Já jsem řekl: „Nebudu to dělat. Opravdu ne.“

On řekl: „Dobře, vyhodím tě.“

Matouš 24:24; Marek 13:22

157 Odpověděl jsem: „Byl jsem vyhozen z lepšího.“ Řekl jsem: „To je Slovo Boží a ono takovou věc zavrhuje. Nemohu podporovat to, co Bůh zavrhuje.“ Ó, nikoliv. Kdokoliv to dělá, oni tím dávají najevo, že jsou falešnými učiteli, falešnými proroky. Bible říká, že takoví zde budou, aby svedli, kdyby bylo možné, dokonce i vyvolené. Zde to máte.

158 Dávejte na to teď pozor. A z té linie potom vyšel Cham, Cham se svojí ženou a těmi dalšími. On na něj uvrhl kletbu. Z Chama povstal Nimrod, který vystavěl Babylon. Z Babylonu povstala Katolická církev, začátek toho. Procházelo to dál skrze Achaba. Potom to procházelo dál od Achaba k Jidáši Iškariotskému; a jeho zakončením je antikrist.

Malachiáš 3:6; Židům 13:8

159 A v posledních dnech je zde duch antikristův a také Duch Kristův. Antikristův duch říká: „Dny zázraků jsou pryč.“ Duch Kristův říká: „On je tentýž včera, dnes i na věky.“ Antikristův duch říká: „Na tom vůbec nezáleží, jestli jsi pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého; jestli jsi politý, pokropený, cokoliv to je, to má tentýž význam.“ Bible říká, že Bůh je neomylný a nemůže se změnit. Komu chceš sloužit? To záleží na tobě.

160 Teď řeknete: „Mohou oni přebývat společně?“ Bratře Branhamo, ty jsi řekl, „že tehdy v korábu Cham i Sem byli spolu.“ To přesně souhlasí. Cham byl tím zlým. Sem byl naskrz spravedlivý. V pořádku. Sledujme teď Chama.

2. Timoteovi 3:5; Židům 13:8

161 V pořádku, dobrá, v tom stejném korábu byli Cham i Sem — jeden spravedlivý a druhý nespravedlivý. V tom stejném korábu byl krkavec i holubice. Jidáš a Ježíš byli v té stejné církvi. Antikrist a Duch svatý byli v té stejné církvi. A dnes působí ti stejní duchové. „Mají formu pobožnosti (velice zbožní), mající vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci, od takových se odvracej.“ Duch Svätý tvrdí: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky.“ Kterou stranu si vybereš?

162 Antikrist říká, že to je pouze nějaká kniha vyznání. „Budeme opakovat apoštolské vyznání víry.“ Vyzývám každého kazatele, aby mi řekl, kde se takové apoštolské vyznání nachází v Bibli. „Já věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe a země, i v Ježíše Krista, jeho Syna. Věřím ve svatou Římsko-katolickou církev, v obcování svatých.“ Kde to nacházíte v Bibli? A přesto to budete opakovat ve vašich velikých Metodistických a Baptistických církvích. Je to ďáblova nauka a falešní proroci ji vyučují.

163 Doufám, že nezraním vaše city, ale chci to v této modlitebně „přišpendlit“. Vy, zde, v Branhamově modlitebně, vyhybejte se takovým nesmyslům. Všichni, jež věří v obcování svatých — jsou spiritisté. „Je pouze jeden Prostředník mezi Bohem a člověkem, je jím Člověk Ježíš Kristus.“ Nezajímá mě, kolik je tam Marií.

164 Vidíte, jak jednalo tehdy to semeno ženy? Vidíte, jak bylo tehdy semeno ženy přeneseno? Pohledte na to dnes v Americe. Amerika je ďáblovým trůnem. Čím je? Je národem ženy. Už jste to určitě slyšeli. „Je to svět žen.“ To souhlasí. Ona je národem žen. Ony slouží jako vzor.

165 Nedávno jsem cestoval do Švýcarska. Ženy říkají... Jedna žena naplněna Duchem svatým řekla: „Víš, když pojedu do Ameriky, říká se, že tam mají ženy svobodu.“ Odpověděl jsem: „Dovol, abych ti pověděl, k čemu to vede.“ A začal jsem jí o tom vyprávět.

Ona řekla: „Ó, propánakrále, nic z toho nechci.“

Já jsem řekl: „Hle, k čemu to vede.“

Víte, ony tam nedělají takové věci, jako dělají tady.

166 Co to znamená? Dovolte, abych vám ukázal, že Amerika je ženou. Na vašich mincích je podoba ženy. Všechno zde je svázáno s ženou. Řekněte mi... V naší zemi není dost putyk s podomácku pálenou kořalkou, které by... můžete umístit čtyřicet takových putyk v tomto městě nebo tři prostitutky, pohledné ženy, které tam na ulici kroutí svými boky. Ony pošlou do pekla víc duší, které jich byly

žádostivé, než všechny putyky s podomácku pálenou kořalkou, které by bylo možno v tomto městě umístit. K tomu není co dodat.

167 Kdo za tím tedy stojí? Je to žena. Čím ona je? Ona je bohyně Ameriky.

168 Vezměte několik starých filmových hereček a postavte je zde; čtyři nebo pětkrát se vdaly, žijí se třemi nebo čtyřmi různými muži najednou. A některé časopisy je odhalují, píšou o nich... zveřejňují jejich fotografie s nahými těly. A vy, dívky, si z nich berete příklad, (proč?) možná kvůli tvé matce nebo kvůli tvojí babičce, které žily před tebou.

Matouš 24:22; Marek 13:20

169 Vidíte, jakým způsobem působí semeno hada? Opravdu ano. A co to vykonalo? Jestliže nepravost je pod Zákonem navštěvována až do čtrnáctého pokolení, jak bude navštěvována nepravost v této době, když už je téměř semeno spravedlivých spočítáno? A Bůh řekl, že nastane taková doba, že kdyby ty dny nezkrátil, nezůstal by ani jeden. Jsme na konci času.

170 Zkuste dnes večer najít ty spravedlivé. Projděte tímto městem. Ó, naleznete členy církve; natolik věrné baptisty a presbyteriány, a tak dále, jak je to jen možné. Ale oni nemají s Bohem nic víc společného než králík se sněžnicemi. Oni o tom nemají vůbec ponětí. Vše, co o tom ví, je: „Jsi křesťan?“ — „Jsem katolík.“

„Jsi křesťan?“ — „Jsem baptista.“

„Jsi křesťan?“ — „Jsem presbyterián.“

„Jsi křesťan?“ — „Jsem letniční.“ To s tím nemá nic společného! Ty jsi křesťanem proto, že Bůh tě spasil svou milostí. A ty o tom víš. Něco změnilo tvůj život tak, že teď žiješ jinak. Jsi novým člověkem, novým stvořením v Kristu Ježíši. Jistě.

171 Ale pohleď, kde se nachází to semeno hada. Čím bylo semeno hada? CIZOLOŽSTVÍM! Sledujete to? Cizoložstvím s Evou. Jaký to mělo následek? Co to zrodilo? Čím to je dnes večer?

172 Ohlédněte se několik let zpět, když se ukázala ta první píseň, vy starší, když ty... Oni zpravidla ty písničky, dříve než dovolili, aby byly zpívány v rozhlase, cenzurovali. A první písnička, kterou dávali v rozhlase, zněla: „Vyhrňte *sukně*, děvčata, vyhrňte je, ukažte svá pěkná kolena,“ a tak podobně. „Vysměj se z táty, z mámy a řekni jim všem: ‚cha-cha-cha!‘“ To byla první, které dovolili takto projít.

173 Co myslíte, kde je dnes večer ten chlapík, který tuto písničku složil? On je mrtev. Co si myslíte o Kláře Bowové, která první povstala a řekla: „Ty nebezpečné děvky — ty striptérky,“ jež poslaly tisíce duší do pekla. Co myslíte, kde ona je dnes večer? Ona už je dávno mrtvá. Kde je s tím svým tělem? Leží v prachu země a brouci a červi její tělo rozložili, ale její duše leží tam na druhé straně před spravedlivým Bohem.

174 Kde je ten člověk, který vzal ženy a ušil jim to špatné a nestydaté oblečení, které jim nesluší, do něhož se oblékají, aby na sobě ukázaly to nebo ono? Proč to děláte? Proč nosíš takový druh oblečení? Protože chceš, aby se na tebe muži dívali. Jinak to nejde zdůvodnit.

Matouš 5:28

175 Už ti došlo, že když to děláš a nějaký starý hříšník se na tebe dívá, došlo ti, co se stalo? Když se postavíš před soudním trůnem; (ty říkáš: „Bratře Branhame, já jsem svému manželovi tak věrná, jak jenom mohu být.“) Budeš vinná, protože ses dopustila cizoložství. Ježíš řekl: „Každý, kdo by se podíval chtivě na ženu, už s ní ve svém srdci zcizoložil.“ Jestli se ten muž bude muset zodpovědět ze spáchání cizoložství, která pak bude ta, co mu dala k tomu příčinu? Způsob, jakým ses oblékala a jakým ses předváděla.

176 Nuže, nechci tím říct, že se musíte oblékat jako něco ze starožitné truhly, ale můžete více vypadat jako dámy.

177 Vycházíš ven na ulici a ukazuješ se ve svých skoupých kratičkých šortkách a přivazuješ kolem toho jenom takovou úzkou stužku, tvé mimino s očima vyboulenýma jako popelník, a jdeš takhle ulicí s cigaretou v ústech — neděláš to s žádným dobrým záměrem. Můžeš být doopravdy nevinná, ale ďábel tě používá jako nástroj, podobně jak použil Evu.

178 Proč je to národ ženy? Protože on je veden rovnou pod nadvládu katolicismu. A jak to dnes vypadá? Neuslyšíte, že by se jedinkrát zmínili o Ježíši. „Zdrávas Maria. Marie, matko Boží. Svátá Cecilko.“ Všeho druhu svatí, zemřelí svatí.

179 Není to tak dávno, tady ve městě... Minulý rok jsem byl v Mexiku. A zde se plahočí nějaká zbídačená žena. Necítí svá kolena s rozedřenou kůží; pláče a zalamuje rukama a otec jde s ní, nese dvě malé, křičící děti — matka tak hodně trpí, protože nějaká žena, kterou nazývají svatou, zemřela. Měli její sošku tam na kopci. Zabil ji její

milenec. A jakmile ji takto někdo zabije, stává se samozřejmě svatou; byla to katolička. A tak ona pak šla činit pokání a musela se takto plahočit tři kilometry dlážděnou cestou, aby učinila pokání.

¹⁸⁰ Bratře, jestliže existuje pouze jediná věc, kterou jsem schopen udělat sám, pak Ježíš zemřel zbytečně. Jsem spasen milostí, a ne vlastním úsilím, ale Boží vůlí a dobrotivostí...

¹⁸¹ Reportéři mi položili otázku, zeptali se: „Pane Branhame... malé dítě tam bylo přivedeno zpět k životu a také tam došlo k několika dalším událostem. Třicet tisíc katolíků — ne, promiňte, bylo jich dvacet tisíc. Třicet tisíc bylo v Africe. Když jsem tam stál v Mexiku City, dvacet tisíc katolíků přijalo najednou Ježíše Krista jakožto svého osobního Spasitele.“ A ti kněží, oni jich nemohli poslat příliš mnoho, mohlo by to způsobit výtržnosti. Příliš mnoho jich bylo na té druhé straně. A tak oni řekli: „Pane Branhame, myslíte si, že naši svatí mohou dělat totéž, co děláte vy?“

¹⁸² Znajíc jejich nauku, řekl jsem: „Jistě, kdyby žili.“ (Tak tedy, nemůžeš se stát katolickým svatým, dokud nezemřeš, však víš.)

Na to on řekl: „Ó, nemůžeš být svatým, dokud nezemřeš.“

Efezským 1:1

¹⁸³ Já jsem řekl: „Kde jsi to vyčetl? Pavel řekl: ‚Svatým, kteří jsou v Efezu‘ a těm, kteří jsou povoláni Bohem. ‚Svatým, kteří jsou v Efezu‘ (citoval jsem z jeho dopisu) a také svatým, na jiných místech v Galacii a ‚svatým v Římě‘, a tak dále. Svatí — ‚ti posvěcení‘. Co ty na to?“

¹⁸⁴ On řekl: „Ovšemže se nemáme v úmyslu hádat o Bibli. Protože my jsme církev, a to, co říká církev... nezajímá nás to, co říká Bible, jde o to, co řekla církev.“ Dále řekl: „Jaký je tedy tvůj názor na Katolickou církev?“

Řekl jsem: „Raději, kdyby ses mě na to neptal. Ale protože se ptáš, řeknu ti teď pravdu.“

On řekl: „Dobře, chci, abys mi řekl pravdu.“

Řekl jsem: „Je to nejvyšší forma spiritismu, jakou znám.“

Řekl: „Jak jsi na to přišel?“

Řekl jsem: „Každý, kdo komunikuje s mrtvými, je spiritista.“

¹⁸⁵ Řekl jsem: „Jestli ten svatý odpovídá, pak je v pekle, protože ti, jež přešli na druhou stranu, moje Bible říká, že oni se nemohou vrátit zpět.“ To souhlasí. A pokračoval jsem: „Jestli je tomu tak... pokud on

byl svatý; je to ďábel mluvící jako svatý, a v podstatě to není vůbec žádný svatý.“

A on řekl: „Tak tedy, moment. Ty rovněž komunikuješ s mrtvým.“

Zeptal jsem se: „Kde?“

On řekl: „Ježíš Kristus zemřel.“

1. Timoteovi 2:5; Židům 7:25; Zjevení 1:18; Zjevení 22:17

186 Já jsem řekl: „Ale On znovu povstal z mrtvých.“ On není mrtvý! On žije, aby se přimlouval — a On je jediným prostředníkem mezi Bohem a člověkem. „Já jsem ten, jež byl mrtvý, a hle jsem živý na věky věků. Mám klíče pekla a smrti.“

„A kdo chce, ať přijde a zdarma pije Vodu života.“ Aj! To je náš Bůh! Takový je náš Bůh!

Židům 12:8

187 A semeno spravedlivého, to už téměř vymizelo. Zkuste lidem o těchto věcech mluvit. Zkuste říci lidem, aby se vrátili na cestu Bible; zkuste lidem mluvit o zázracích. Zkuste o tom lidem mluvit — jejich církve tomu nevěří, a tak oni jsou parchanty vůči Bohu. Bible říká, že jestliže nedovedeme snášet pronásledování, utrpení, výsměch, být nazýváni svatoušky, a tak dále, jestliže to nedokážete snášet, tak jste levobočky, a ne dětmi Božími. Bible to říká.

188 Můžete mě nazývat svatouškem, jestli chcete, nazývejte mne jakkoliv chcete. Jak dlouho je mé srdce v pořádku před Bohem a mé prožití je v souladu s Boží Bibli, jdu klidně dál stejným směrem.

189 Ó, přátelé. To je to, čemu věříme. To je církev živého Boha — která nepřichází na základě teologie, ona nepřichází skrze nějakou lidského původu intelektuální koncepci. Přichází na základě úplně zjevené pravdy, že Ježíš Kristus je Synem Božím.

190 Kdybych měl pouze nějakou intelektuální koncepci, protože Baptistická církev nebo Metodistická církev mě učila, že to je tak-a-tak a podobně... pak když jsem uslyšel, co říká Bible. Kdyby Bible... kdybych byl pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého a četl bych Bibli a kazatel by mi řekl, že nikdo v Bibli nebyl nikdy jinak pokřtěn než ve jménu Ježíše Krista, a já bych o tom četl a uviděl, že to je pravda, pak bych spěchal do vody tak rychle, jak je to jen možné. Ano, přátelé.

191 Kdyby mi někdo řekl, že Ježíš Kristus je velkým Uzdravovatelem a moje církve by mi řekla: „Dny zázraků jsou minulostí,“ a já bych

potřeboval být uzdraven, utíkal bych k oltáři tak rychle, jak bych jen mohl, abych byl uzdraven. Rozhodně bych to udělal.

192 Kdybych byl kazatelem a měl bych za mojí kazatelnou ženu kazatelku, a přečetl bych si v této Bibli a pochopil, že žena nemá kázat, vzal bych ji odtamtud, i kdyby mě to stálo kůži na zádech.

193 Vzpomínám si, že tam vzadu, kde teď sedí sestra Wrightová, seděla jednoho večera jedna žena, která mě chtěla vyhodit za dveře za to, že jsem něco takového udělal. Ó, ano. Já jsem řekl: „Nechod' mi do mého sboru ve svém starém...“ Tehdy měly ve zvyku nosit... spíše si ve svých šatech vystříhovaly hluboké výstřihy, vypadalo to kuriózně, téměř polovina jejich těla byla obnažena. Řekl jsem: „Jestli někdy přijdou takové do mého sboru, já je určitě vyhodím.“ A přišla sem žena, takový smrkáč, (ona pak zanedlouho zemřela, a když umírala, tak mě volala. Byla to katolička.) Přišla sem a posadila se, oblečená do něčeho takového. Podíval jsem se za zpěvu písně dozadu a vyčíhnul ji, jak tam vzadu sedí. Svlékl jsem si sako, zašel jsem dozadu a položil ho na její ramena. Řekl jsem: „Madam, jestli mě chcete poslouchat, když budu kázat, buďte tak laskavá a přikryjte se tím sakem, když jste v Boží církvi.“

194 Ona dupla nohou a zlostně vyšpulila své malé rty. Vyšla z budovy a řekla: „Jestli on má takové náboženství, já bych ani své krávě nedovolila mít takové náboženství!“

Řekl jsem: „Nestarej se, ona ho mít nebude.“

195 Potom jsme byli pod stanem a zavolali mě, když umírala. Dostala srdeční záchvat a umírala. Přišel její manžel. On řekl: „Pojď rychle!“ (A já jsem byl právě na bohoslužbě.) Velký, vysoký mladík stál u dveří a čekal na mne. A já jsem se rozběhl jak... sedl jsem do svého auta a odjel tam. Když jsem šel nahoru, potkal jsem tu starou zdravotní sestru, která bydlí ještě v Howard Parku. Ona řekla: „Kazateli, už tam nemusíš chodit.“ (Je to asi už dvacet let, možná trochu déle.) Řekla: „Je mrtvá.“ Řekla: „Zemřela asi před třemi minutami.“ Říkala: „Volala tě ze všech sil.“ Řekla: „Mám pro tebe vzkaz.“

Řekl jsem: „Jaký?“

Ona řekla: „Vyříd' tomu kazateli, ať mi odpustí to, co jsem o tom řekla.“

196 Vešel jsem dovnitř, abych se na ni podíval — pěkná žena — a ona tak moc trpěla. (Na nose měla malé pihy — krásná žena.)

Vypadalo to, jako by ty pihy naběhly. A její oči vylezly úplně z důlků, napůl převráceny v sloup. Přírozně, její vnitřnosti a ledviny ještě pracovaly a nad jejím lůžkem se takto vznášela pára. Její manžel se na mne podíval a řekl: „Bratře Branhame, odříkej modlitbu, protože ona se s tebou chtěla vidět.“

Řekl jsem: „Modlit se za ni by teď nebylo k ničemu.“

Galatským 6:7

197 „Na kterou stranu se strom naklání, na tu i padne.“ Rozumíte? Nelžete sami sobě, nemylte se, Bohu se nelze vysmívat; vždyť cokoliv člověk rozseje, to také i sklídí.

198 Vidíte, oč se jedná? Nuže, co se stalo? Podívejte se na ženu, která to dělala. Pohledte na ženu, která v minulosti byla zpěvačkou a tanečnicí. Čím byla její dcera? Pěkným ptáčkem! A jaká bude dcera toho „pěkného ptáčka“? Rock- and-rollovou tanečnicí. Čím bude její dcera? O čem to svědčí?

199 Vidíte to semeno spravedlivého? Podívejte se na sebe, baptisté. Vraťte se kousek zpět. Vraťte se k Johnu Smithovi, vašemu zakladateli, vy baptisté, když on se modlil za nepravost lidí, plakal a hořekoval za lidi, až mu oči úplně opuchly, a jeho žena mu musela u stolu podávat snídani do úst.

200 A vy, zdejší metodisté s kroužkem v nose a v uších, vypadáte jako dámské sedlo pro ďábla a vycházíte z domů oblečené v šortkách a tomu podobných věcech; zatímco starý John Smith, jeden ze starších metodistické církve... dříve než zemřel ve věku 85 let, pronesl krátké kázání, (čtyři roky... čtyři hodiny), oni ho museli přinést a posadit za kazatelnu. A zde byla jeho poslední slova. On řekl: „Jsem pobouřen tím, jak se chová Metodistická církev.“ On řekl: „Dokonce dcery Metodistické církve nosí na prstech zlaté prsteny.“ Co by řekl dnes, kdy nosí šortky a zpívají v pěveckém sboru? Běželi jste dobře, co se stalo? Jednáte jako vaše máti. Je to přesně tak.

201 A právě proto nechceme, aby některá z těch denominací, která na to kouká nebo která se na to přilepila, říkájíc: „My jsme metodisté. My jsme baptisté.“ My jsme pouze Kristovi. Zůstaňte takoví jací jste a buďte svobodní.

202 Vidíte teď to semeno hada? Co této ženě prospělo, když si takto popustila provaz? K čemu to vedlo? Oni klesají čím dál tím níž. To zatlačilo na ústup baptisty, metodisty, presbyteriány. Co udělali? Oni se všichni vrátili rovnou zpět, podobně jako jejich máti, ta stará

prostitutka. Oni tam všichni provozují tu stejnou prostituci. „Tedy, na tom vůbec nezáleží.“ Byli ponořeni; byli pokropeni. Přišli a pronesli své vyznání víry. Rozhodli se 6 měsíců abstinovat, v té době moc nepili, a tak dále. Vyrábějí dobré členy. „Dobře platí na...“

Galatským 5:22, 23; Židům 13:8

203 Ó, aj! To nemá nic společného s ovocem Ducha. Ovoce Ducha je: „Víra“ (věřit, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky); „láska“ (k bratrům); „radost, pokoj, dlouhá trpělivost, dobrota, laskavost, krotkost, vlídnost, zdrženlivost.“ To jsou ty věci, to je ovoce Ducha.

204 Ted' vezměme jistého člověka... „Tak tedy, on žije dobrým životem ve svém sousedství.“ Stejně tak dělal i Ezau. Ezau nikdy nikomu neublížil, ale Ezau byl z ďábla; ale Jákob, z toho stejného lůna, byl z Boha. Semeno ďábla a semeno ženy. Semeno Boží přešlo skrze ně.

205 Vidíte nyní, že všechno došlo do takového stavu, takže co nám v dnešním světě ještě zůstalo? Řeknu to opravdu ostře, chtěl bych to dát jasně na srozuměnou. V následujícím shromáždění pak začneme probuzení. Začíná se to formovat. (A prosím, nemluvím to škodolibě. Neříkám to, aby to vyznělo hanlivě.) Stává se z toho velká náboženská banda nemanželských dětí, bastardů. To jsou mé závěrečné poznámky.

2. Timoteovi 3:5

206 Přesně tam to dospělo. Vy víte, že je to pravda. Došlo to tak daleko, že se stačí připojit k církvi a být členem církve: „Mají vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci,“ až došlo k tomu, že povstala banda náboženských bastardů. Je to přesně tak.

207 A co přichází dál? Tam je zavěšená raketa, je jich několik, kobaltové pumy a všechno jiné, ony pouze čekají na tu moc, jež má přijít. Nastane zničení ohněm, tak jako tehdy vodou.

Židům 13:8

208 A tak, přátelé, cokoliv děláte, jestliže jste křesťany a máte Boha ve svém srdci a víte, že jste přešli ze smrti do života, měli byste být těmi nejšťastnějšími lidmi na světě. Když Duch svatý ve vás...

Jestliže Bible říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

Denominace říkají: „Ale my věříme, že dny zázraků pominuly.“

Duch Svatý říká: „Amen. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky. Budiž tak.“

Skutky 2:38, 39

209 Jestliže Bible říká: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete Ducha svatého. To zaslíbení totiž platí vám a vašim dětem, pohanům... i všem, kdo jsou daleko, koho povolá Pán... náš Bůh — koho Pán, náš Bůh, povolá. Rozumíte? Ne koho povolají metodisté nebo baptisté. Ale koho Pán, náš Bůh, povolá, ti přijmou Ducha svatého a budou pokřtěni ve jménu Ježíše Krista.“ Toto je to, co říká Bible.

5. Mojžíšova 8:3; Matouš 4:4; Lukáš 4:4

210 Když tím budete zasaženi, řekněte: „Amen.“ Církev řekla: „Ó, na tom nezáleží.“ Ale Duch svatý v tobě říká na Svě Slovo „amen“. „Nejen chlebem člověk bude živ, ale každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Zde to máte.

211 Přeji si, abyste mi ukázali jedno místo Písma, které by mluvilo, že příčinou toho všeho, co se dnes děje, bylo jablko. Chci, abyste mi ukázali, že oni snědli jablka. Ukázal jsem vám místo, kde Kain si myslel totéž a kde jeho semeno přemýšlí stále stejným způsobem. Ale duchovní zjevení od Boha na základě Bible dokazuje, že to byl sexuální poměr mezi mužem a ženou, nelegální. Hle, odkud pocházejí ti obři. Hle, odkud pochází hřích. Hle, odkud pochází ta zkaženost. Pochází to zrovna odtamtud.

Zachariáš 4:6

212 Tak tedy, všimněte si... pohledte. Had byl dvakrát tak chytřejší. Jeho semeno bylo vždy dvakrát tak chytřejší. Chtěl bych vylézt na tuto kazatelnu a vzít mikrofon do ruky, postavit se na této kazatelně a říci následující: „A kde jsou vaši velcí intelektuálové?“ Váš pastor, který tam chodil a obdržel veškeré množství intelektuálního poznání a on se postaví, on je pastorem největší církve, jaká v zemi existuje, a tak dále. Kde se nachází to hadí semeno? V takových luxusních, inteligentních místech, jako je to — bystří, mazaní učenci. Hle, kde se nachází. Tam ono leží. „Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Pán.“ Rozumíte? Hle, kde vy...

213 A potom berete obyčejného, malého bratra, stojícího na rohu ulice, jež si vyplakal oči a možná tam stojí a hraje na starou kytaru a volá: „Pojď, můj bratře, hledej Pána!“

Jan 6:40, 44

214 Pastor prochází kolem a říká: „Hm, já bych nedovolil mému shromáždění... víte, já bych se k tomu nepřipojil... nedovolil bych svým... nedovolil bych, aby Ludmila a Jolana, a také ostatní, mě viděli na takovém místě, jako je toto.“ Jen jdi dál, dáblovo símě, směruješ tak

či onak ke svému věčnému cíli. To souhlasí. Mohl bych tady říci jiné slovo, ale řekl jsem „bastardi“, a to je právě to, o co tu jde. Neboť vidíte, vy... „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedine, když ho přitáhne můj Otec. A všechny, kteří ke Mně přijdou, ty vzkřísím v ten poslední den. Nikdo z nich nezahyne. Jsou moji. Já je mám, já je uchovám.“ Bez toho to nikdo nedocílí. Všechno závisí na Něm. Ty nemůžeš říci: „Udělal jsem *jednu* věc.“ To všechno udělala Boží milost. Tudíž, já jsem neudělal nic. Nemusel jsem udělat ani *jedinou* věc. Ani ty ne. Nezasloužil sis ani na jednu věc. To udělal do posledního puntíku Bůh. Ty jsi nehnul kvůli nějaké části z *toho* ani prstem.

²¹⁵ Ty nemůžeš říct: „Dobrá, ale já pocházím z dobré rodiny. Udělal jsem *tohle*.“ To s tím nemá nic společného. Bůh je tím jediným, který to udělal — Boží milosrdenství.

²¹⁶ Je mi to teď líto, ještě není ani jedenáct hodin, ale přesto chci skončit. Rozumíte? Kolik z vás si uvědomuje, že Bible o těchto věcech mluví a ony jsou pravdivé? Zvláště pak vy, lidé z Branhamovy modlitebny? Tak tedy, je to více méně jedna šestnáctina z toho, co učíme a v co věříme. Avšak pamatujte, vy, kteří přihlížíte, možná to řeknu tímto způsobem, (vy, kteří sem nechodíte jako členové). My tomu věříme tímto způsobem, totiž, že to je Bible a Bible je Boží pravdou.

2. Mojžíšova 20:14; 3. Mojžíšova 20:10; 5. Mojžíšova 5:18

²¹⁷ A my věříme, že ve Starém zákoně byl určitý způsob, jak poznali, co je pravda a co není pravda. Tak tedy, všichni víme, že oni měli psaný Zákon. Kolik z vás to ví? Zákon, ta přikázání byla v truhle smlouvy, a tak dále. V pořádku, Zákon a přikázání. On říká: „Nebudeš cizoložit. Kdokoliv zcizoložil, bude ukamenován.“ Vidíte? Takové bylo přikázání a Zákon stál na tomto přikázání. Tak tedy, truhla smlouvy byla zhotovena následujícím způsobem: přikázání se nacházela vevnitř a Zákon podepřen přikázáními byl v kapsách na boku této truhly smlouvy. Pokud vešel dovnitř člověk, který spáchal cizoložství, sáhnul sem a obdržel to, co říkal Zákon — „ukamenujte ho“ — oni ho ihned vyvedli a ukamenovali. Hle, čím byl Zákon, byl založen na přikázání.

4. Mojžíšova 12:6

²¹⁸ Nuže, oni měli další dva způsoby, jak se to dozvědět. (Vždycky jsou tři jako potvrzení.) Oni měli další způsob rozpoznání, a to skrze proroka nebo sen. Kolik z vás to ví? „Jestli je mezi vámi duchovní nebo prorok, Já Pán se mu dám poznat skrze sny a budu s ním mluvit ve viděních.“ To je pravda. Nuže, to bylo prorokování.

219 Tak tedy, jestliže přišel nějaký člověk a řekl: „Ó, haleluja, já to mám! Já teď prorokuji ve jménu Páně. Obdržel jsem zjevení.“ Oni to tak nenechali, tak jak to děláte vy. Oni to prověřili skrze... nejdříve Bohem.

2. Mojžíšova 28:30

220 Nuže, oni měli v Áronově náprsníku takzvané Urim a Thumim. Kolik z vás někdy slyšelo toto slovo? Co to bylo? Bylo to dvanáct kamenů, šest z každé strany, které představovaly dvanáct patriarchů; jaspis — Juda, a tak dále, a dále, dvanáct kamenů. A tak oni vzali toho proroka nebo toho, kdo měl ten sen, zavěsili ten náprsník a postavili ho před něj. Řekli: „Teď prorokuj a pověz své prorocství.“

221 „Pán ke mně promluvil a řekl mi určitou věc.“ Bez ohledu na to, jak pravdivě to vypadalo — mohlo to znít jako ryzí pravda; ale jestli se ta světla spolu nespojila a nevytvořila barvu duhy, napříč tím Urim a Thumim; ta světla se spolu spojila a potvrdila, že to bylo nadpřirozené. (Vidíte, Bůh vždycky potvrdoval své Slovo. Rozumíte?) A když ta nadpřirozená světla na tom nekmitala, pak mne nezajímá, jak velice opravdově to vypadalo, bylo to falešné.

222 Když ten, kdo měl sen, řekl: „Zdál se mi sen a v tom snu mi bylo řečeno: ‚Izrael by měl vyrazit a vydat se na určité místo, protože Syřané mají v úmyslu na nás vtrhnout a z této strany nás obléhat.‘“ Oni tam vzali toho, komu se to zdálo a on pověděl svůj sen. Jestliže ta světla na náprsníku nekmitala, tak on byl na omylu. Bez ohledu na to, jak... ačkoliv Syřané už zaujali svá bojová postavení po druhé straně, on byl na omylu. Ó, ne. Oni absolutně... muselo to být potvrzeno skrze Urim a Thumim.

223 Teď všichni víme, že to staré kněžství pominulo... bylo s ním skoncováno, a Urim a Thumim skončilo zároveň s ním. My o tom víme, je to tak? Nastoupilo nové kněžství. A co, máme dnes nějaké Urim a Thumim? Ó, ano. Slovo Boží! Je to tak. Ono jím je. Jestliže někdo má nějaké zjevení nebo něco mluví, nebo má nějakou nauku, která nesouhlasí ani se neshoduje s Biblií skrze všechna písmena, pak on je na omylu.

224 Nezáleží mi na tom, z jaké je denominace, jak je dobrý, jak je chytrý, jak dalece je vzdělán, on je na omylu. A jestli ti někdo říká o těch věcech, které jsme tady ve sboru teď učili a řekne ti, že jestli jsi byl pokropen, že to je v pořádku, pak ti lhal! To nerozsvítí Urim a Thumim. Když ti říká: „Polití vodou je v pořádku,“ pak ti lhal. Jestli ti říká: „Křest ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého je v pořádku,“ pak ti lhal. Jestli ti říká: „Dny zázraků jsou minulostí,“ pak ti lhal. Když ti

říká: „To je v pořádku, když žena káže,“ pak ti lže. Když ti říká: „To je v pořádku, když se ubíráš tímto směrem a lpíš na své denominaci, pak ti lhal.“ To nebude na Urim a Thumim svítit — a spousta jiných věcí, které vyšly z té staré „MATKY NEVĚSTKY“ a přecházejí stále dál. Proto se držíme zdaleka od denominací.

225 My milujeme naše bratry a sestry v těch denominacích. Ale nepřicházejte a nemluvte: „Já jsem metodista,“ a tváří se přede mnou jako křesťan. Vy jste křesťany proto, že jste narozeni z Ducha Božího. Nemusíte být metodisty či baptisty. Nemusíte být ani jedním z nich. Musíte být pouze zrozeni z Ducha Božího. Věříte tomu?

226 Na základě toho, jestli je tady někdo, kdo s námi chce spolupracovat a vstoupit do této společnosti a tohoto uctívání a touží být pokřtěn ponořením ve jménu Ježíše Krista, je zde bazén. Za chvíli se tady bude konat křest. Jestliže je tady nějaký člověk, někdo, kdo by chtěl odpovědět na výzvu v nějaké jiné věci, jsme k dispozici. Je to tak. Nuže, my tady nemáme žádné členství, vy sem prostě přicházíte do sboru.

227 My věříme, že Kristus je v Metodistické církvi, v Baptistické církvi, v Presbyteriánské církvi. On má členy v každé z nich. Jsou to falešná proctví, která objasňují tyto věci — nauky těch církví, což je absolutně v protikladu s Biblií.

228 Tak tedy, kdyby mi to tak někdo vysvětlil, zcela bych se přiměl (já věřím, že mám dostatek Ducha Božího v sobě), abych to našel v Biblii, šel a vyřešil tuto záležitost. Kdybych pouze přišel ke kazateli, stiskli bychom si ruce a on by zapsal mé jméno do knihy, a stále bych měl nenávisť a zlost ve svém srdci a stále bych záviděl a hádal se, a stále bych nevěřil, že Ježíš Kristus je ten veliký lékař, a tak dále, tak bych ihned hledal nápravu před Bohem. Já bych to rozhodně udělal. Byl bych natolik vůči této věci upřímný. Šel bych a dal všechno s Bohem do pořádku. Kdybych se toho držel pouze proto, že jsem baptistou nebo metodistou, šel bych na kolena a stal bych se křesťanem ve svém srdci. Já bych to udělal. Ó, ano.

229 Nuže, pamatujte na evangelizační shromáždění, která začnou, bude-li vůle Páně, příští středu večer, ona budou na těchto základech.

230 Poslyšte, přátelé, existuje pravdivý, živý Bůh. To je pravda. Ježíš Kristus je Synem Božím. Duch svatý je dnes v církvi. Nuže, kdyby mi tohle někdo řekl, měl bych právo o tom pochybovat. Ale poslouvejte. Jednoho dne, když jsem byl ještě malým chlapcem, stál jsem pod

stromem a viděl jsem Jej. Slyšel jsem Jej. On mi řekl: „Drž se daleka od špatných žen. Zdržuj se cigaret. Zdržuj se proklínání, pití a všech těch věcí. Mám pro tebe jisté dílo, abys je vykonal, když budeš starší.“ Já vím, že On je opravdovým, živým Bohem, který ví, jak uspět se svým Slovem.

231 Když jsem byl trochu starší, ó, jak On se se mnou setkal! Jak On ke mně promlouval! Jak jsem Jej tam viděl jako hořící keř, jako plamen pohybující se dokola! Ó, jak jsem Jej viděl promlouvat a rozpoznávat přesně, co se stane; a pokaždé to sedělo tak dokonale, jak to bylo jen možné! Ten, jež tak přesně sděluje tyto věci, je Tím stejným, který mi dává inspiraci, abych vyučoval tuto Bibli tak, jak ji učím. To souhlasí. Tudíž to přichází od Boha.

Jan 16:28; Židům 13:8

232 Co se mě týče, je to všemohoucí Bůh a On je tentýž včera, dnes i na věky. Ježíš řekl: „Přišel jsem od Otce a jdu k Otci.“ Když přišel... když byl Bohem na poušti, byl hořícím světlem. Kolik z vás to ví? On byl hořícím světlem, ohnivým sloupem. A On přišel sem na zem a řekl: „Přišel jsem od Otce a jdu... Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“

Skutky 9:3, 17

233 Když zemřel, byl pohřben, vstal z mrtvých a Pavel se s Ním setkal na cestě do Damašku; čím On byl? Stále ohnivým sloupem. Ó, ano. Co dělal, když byl zde na zemi? Co dělal, když se setkal s Pavlem? Jak ho poslal? Poslal ho k prorokovi, který mu řekl, jak se má dát pokřtít, řekl mu, co má dělat. Vložil na něj ruce a uzdravil ho, řekl mu, že spatřil vidění.

234 Ten stejný Ježíš je dnes tady, dělá tytéž věci a je stále tím stejným ohnivým sloupem, učí ty stejné věci a potvrzuje je svým Slovem, znameními a zázraky. Jsem tak rád, že jsem křesťan, že nevím, co bych *radostí* dělal. Jsem rád, že vy jste křesťany.

235 A ty, zdejší modlitebno, řekl jsem vám, že změníme její název. Není správné, aby byla nazývána Branhamovou modlitebnou. To je pouze člověk, rozumíte? Dáme jí jiný název, pojmenujeme ji jinak. Za chvíli k tomu dojdeme. Já jen chci, aby to byla církev živého Boha. Nechci ji nazývat: metodistickou, baptistickou, presbyteriánskou nebo letniční.

236 Miluji všechny tyto lidi z celého srdce. Nevím, kdo je kdo. Nemohu vám to říci. Musím prostě kázat Slovo. Vrhám síť a vytahuji ji. Jsou v ní žaby, jsou v ní vodní pavouci, jsou v ní hadi a je v ní také několik ryb. Je to na Bohu, který o tom rozhodne. Já jenom vytahuji síť,

pouze kážu Slovo, vytahuji ji a říkám: „Zde je máš, Pane, všechny kolem oltáře. Ty znáš ty své. Ty jsi je znal už před založením světa. Já nevím, kdo je kdo. Ty víš, a tak je to na tobě, Pane. To je to nejlepší, co mohu udělat. Vydám se někam za úlovkem, abych přivedl nějakou další skupinu. To je všechno, co mohu udělat.“ Dobře.

*Ó, cítím touhu jít vpřed,
cítím touhu jít vpřed.
Můj nebeský dům je jasný a pěkný,
cítím touhu jít vpřed.*

²³⁷ Proto si zapamatujte, každý, kdo si přál osobní setkání, ať prostě zavolá tady, panu Mercierovi: Butler 2-1519. Budeme se na setkání s vámi těšit. Jestliže přijde někdo z milovaných a bude muset v průběhu této evangelizace rychle odjet. Já dnes večer odjedu, abych byl sám, odjedu na dva dny, abych byl o samotě.

²³⁸ Když tam přicházím, začínám ihned hluboce rozjímat: „Pane, Ty jsi blízko mě. Víím, že jsi tu. A tvé Slovo říká, že Ty se přiblížíš k těm, kteří se přibližují k Tobě.“ Zůstávám v modlitbě a čekám, až uvidím, že ten ohnivý sloup se začíná pohybovat. Tehdy víím, že je to hotové. Tehdy přicházím na pódium, abych se modlil v uzdravovací bohoslužbě a udělám všechno, co jen mohu, abych byl nápomocen nemocným a trpícím.

²³⁹ My si ceníme vaší veškeré laskavosti. A když přicházíte, přicházejte ve víře; a my očekáváme, že budeme mít ohromná shromáždění. Chci rovněž podotknout, že bratr Jeffries... je tady dnes večer? My si ceníme bratra Jeffriese a jeho práce. Domnívám se, že se vrátil na ostrovy, a tak dále.

²⁴⁰ Jsem rád, že vidím bratra a sestru Wrigtovy a také mnoho z vás zdejších. Viděl jsem tady před chvílí advokáta Robertsona, před chvílí vešel dovnitř. Chtěl jsem mu poblahopřát za jeho poselství, které před několika dny kázal. Nikdo mi neřekl, kdo to je; je to hanba. Pronesl opravdu dobré poselství na téma prorokování, podobné tomu, jaké bylo kázáno dnes večer. A byl tady ještě dnes ráno jeden kazatel nebo včera večer, bratr Smith z Metodistické církve nebo z Boží církve, tam z druhé strany. Nevím, jestli je tu dnes večer nebo ne. Jestli se někdy postavíte za tuto kazatelnu a podíváte se takto dozadu, je to poněkud těžké rozpoznat; místnost je plochá, rozumíte, nelze to dobře rozpoznat. Jestliže jsi tady, bratře Smithe, my si tě vážíme.

241 A není to ten mladý bratr z Georgie, co sedí tam vzadu hned vedle bratra Collinse? Jsem rád, že tě tu dnes večer znovu vidím, bratře. A vy všichni ostatní, každý z vás ví, kdo to je.

242 Mám dojem, že tady je ta sestra a ten bratr, kteří jednou šli a modlili se za tu dívku, hned tady; a tady na druhé straně sedí lékař. Pán ti požehnej, doktore.

243 Prosím teď, neciňte se uraženi, vy kazatelé a bratři, kvůli tomu, že se snažím tyto věci zarazit tak přísně a mocně, jak jen mohu. Je to naše modlitebna. Hle, za čím stojíme a chceme to položit rovnou do Slova a pomocí toho s nimi zatřást. Proto, jestliže se někdy odkloníme od cary, chceme se vrátit a říci: „Měl bys být natolik moudrý. Zde to je na pásce.“ Rozumíte? Tady to máte. „Zde to je na pásce.“

244 Leo, máme toho ještě mnohem víc na pokračování. Ale ty toho máš tolik. Přesně se toho drž a po určité době přineseme ten zbytek. Tak jako ten člověk, který jedl meloun a řekl: „To bylo opravdu dobré, ale je toho ještě víc.“ A tak na cestě je ještě mnoho z těchto věcí.

245 Ať vás teď Bůh bohatě požehná, zatímco... budeme teď mít naši bohoslužbu křtu. Je to tak, bratře Neville? Je tady někdo, kdo by chtěl být teď pokřtěn? Nezáleží nám na tom, kdo jste, jsme tady proto, abychom vás pokřtili. Zvedněte ruce, kdo chcete být pokřtěni. Někdo, myslím, že to byl... tady ta paní. Ještě někdo? Nuže, máme zde oblečení jak pro ženy tak pro muže.

246 Nuže, my neříkáme: „Opust' Baptistickou církev. Opust' Metodistickou církev.“ My tohle neříkáme... jděte zpět do své církve. Ale jestli jste nebyli pokřtěni shodně s Písmem, ve jménu Pána Ježíše Krista — ne pouze ve jméno „Ježíš“, ale ve jméno „Pána Ježíše Krista“. To je podle Písma, v opačném případě jste pokřtěni špatně.

Skutky 2:38; Galatským 1:8

247 Nechci mít žádné problémy, když se přiblížím k té řece. Chci mít všechno tak jasné, jakože vím, že držím tenhle lístek, rozumíte (?), protože se chci v tom čase dostat na palubu. Radil bych vám udělat totéž. Jdi zpět do své církve. Je to věc mezi tebou a Bohem. To je všechno, co ti mohu říci. Ale nikdo v Písmu nebyl nikdy jinak pokřtěn, žádným jiným způsobem, než ve jméno Pána Ježíše Krista. A ti, jež byli již dříve pokřtěni, dostali příkaz od svatého Pavla, jež řekl, že kdyby anděl kázal něco jiného, ať je proklet. Prikázal jim přijít a dát se znovu pokřtít ve jméno Pána Ježíše Krista. To souhlasí. A on to udělal. A to, co on udělal, prikázal i nám; a my to uděláme, bude-li vůle Boží.

248 My věříme v umývání nohou. Věříme ve Večeři Páně. Věříme ve druhý příchod Kristův, ve viditelném, fyzickém Pánově těle — ne Duchu, ale ve fyzickém těle Pána Ježíše přicházejícího opět ve slávě. Věříme ve fyzické vzkříšení zemřelých, kteří obdrží tělo, ne to staré svraštelé, ve kterém jdeme do hrobu; ale nové tělo v nádherné blaženosti mládí, abychom žili navěky. Věříme v nesmrtelnost duše — absolutně.

249 Věříme, že existuje pouze jedna forma věčného života a to je ten život, který dostáváš od Ježíše Krista. Je to přesně tak. Proto nevěříme ve věčný trest. Věříme v pekelný oheň, planoucí síru, ale v žádném případě nevěříme, že on bude hořet navěky; kdyby to tak bylo, musel bys mít věčný život. Existuje pouze jeden věčný život, jež přichází od Boha. To je pravda. Budeš možná hořet milion let nebo deset milionů let, já nevím, ale nemůžeš tam mít věčný život. Nemůžeš hořet navždy.

Ezechiel 18:4, 20

250 Můžeš hořet na věky, ale ne věčně. Rozumíte? Existuje určitý rozdíl mezi „věčně“ a „na věky“. „Na věky“ znamená na věky a věky — spojka „a“ znamená „jistý časový úsek“. Ale „věčně“... neexistuje věčný trest. Ty máš věčný život, protože je pouze jedna forma věčného života. A kdo má život věčný, žije a je požehnan Bohem navždy. „Ale duše, která hřeší, ta duše...“ Co s ní bude? Zemře. Proto nemá život věčný. Samozřejmě. Ona obdrží svůj trest, ale ne věčný život. A tak vidíte, máme zde tolik věcí, které je třeba vyučovat, ale pustíme se do toho později. Ať vás Bůh požehná.

251 Zpívejme teď tu starou, dobrou píseň, zatímco naše sestra jde... Domnívám se, že ta paní tady... Rosello, snad to není tvoje matka? Ale, požehnáno buď tvoje srdce! Jsem rád, že tě vidím, sestro, že to děláš. To je skvělé.

252 Rosella Griffinová — jedna z našich nejlepších mladých přítelkyň, jaké jsme kdy měli. To je ta mladá žena, která byla alkoholičkou; říkám to pro některé z vás, kteří jste přespolní. Rosello, neměj mi to za zlé, že to říkám. Když ona přišla na pódium, kde... zde v Indianě. Nikdy jste neviděli takovou trosku, jakou byla ona, alkoholička s vyboulenýma očima. Když čtyři lékařské kapacity z Chicaga prohlásily, že ona je... Svaz anonymních alkoholiků a další se jí vzdali. Ale jednou večer, když přišla do shromáždění, Duch svatý sňal pouta z jejího života a řekl jí to na místě. Tím to bylo vyřešeno.

253 Podívejte se na ni teď. Domnívám se, že jí je něco přes třicet a člověk by jí řekl osmnáct; milá, pohledná, mladá žena. Od té doby už

nikdy whisky neochutnala, už víc po tom netouží. Žije pro Krista. Chodí všude ulicemi a vydává k slávě Boží svědectví hříšníkům a alkoholikům; v chudinských čtvrtích a všude jinde, prochází křížem krázem Chicagem a dělá něco pro Pána. Byla pokřtěna ve jménu Pána Ježíše a její matka přichází dnes večer, aby udělala totéž. Jestliže ji mohl Bůh uzdravit, jestliže ji Ježíš mohl uzdravit...

²⁵⁴ „Cokoliv děláte ve slově nebo ve skutku, dělejte to ve jménu...“ Právě to říká Bible. To souhlasí. V pořádku, teď budeme mít službu křtu. Teď, zatímco se připravujeme k bohoslužbě křtu, na chvíli zhasneme světla — očekáváme prožití nádherné chvíle v Pánu. Chystáme se... (nesrozumitelná slova - vyd.) Dobře, vy budete... raději se připrav. A já začnu — povedu písně a podobně, zatímco budeme pokračovat. Tady je oblečení ke křtu. „Docí, pospěš si.“ V pořádku. Zaspívejme prostě jednu z těch dobrých, starých písní... (Prázdné místo na pásce - vyd.) A tak musíme to udělat, než odsud odejdeme. Co musíme udělat?

*Vezmi s sebou jméno Ježíš,
padni na tvář u Jeho nohou.
Budeme korunovat Krále králů v nebesích,
když skončí naše pouť.
V pořádku, povstaňme.
Vezmi s sebou jméno Ježíš,
dítě těžkostí a bolestí,
ono ti dá radost a útěchu.*

²⁵⁵ Řeknu vám, co uděláme. Obrátme se a stiskněte si navzájem ruce a řekněte: „Jak se ti vede, bratře? Jsem opravdu vděčný, že jsem s tebou na bohoslužbě.“

*Drahé jméno, ó, jak sladké!
Naděje země i radosti nebes,
drahé jméno, ó, jak sladké...*

